

Parket bij het Hof van beroep te Gent

PRO JUSTITIA

AKTE VAN BESCHULDIGING

GC: 2009/PGG/297

De Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Gent, geeft te kennen dat hetzelfde Hof, Kamer van Inbeschuldigingstelling, bij arrest van 28 juni 2012 naar het Hof van Assisen van de provincie Oost-Vlaanderen heeft verwezen:

- **DE GELDER Kim**, Belg, geboren te Lokeren op 13/10/1988, thans ingeschreven op het adres Bourgondiëstraat 6 te 9000 Oudenaarde, en aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Oudenaarde krachtens het terzake uitgevaardigd bevel tot aanhouding de dato 23 januari 2009 van de heer onderzoeksrechter P. DE BRUECKER;

Als beschuldigd van:

FEIT A:

Bij inbreuk op de artikelen 392, 393 en 394 van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan moord, dit is opzettelijk, met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade, gedood te hebben:

Te 9200 Sint-Gillis-Dendermonde op 23 januari 2009:

1. **VERMEIR Corneel**, geboren te Dendermonde op 26/03/2008;
2. **GARCIA-ARBESU Leon**, geboren te Aalst op 03/04/2008;
3. **BLINDEMAN Marita**, geboren te Dendermonde op 29/04/1954;

Te 9120 Beveren op 16 januari 2009:

4. **VAN RAEMDONCK Elza**, geboren te Vrasene op 16/11/1936;

FEIT B:

Bij inbreuk op de artikelen 51, 52, 392, 393 en 394 van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan poging tot moord, dit is gepoogd te hebben opzettelijk, met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade, de hiernavolgende personen te doden, waarbij het voornemen om de misdaad te plegen zich geopenbaard heeft door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist:

Te 9200 Sint-Gillis-Dendermonde op 23 januari 2009:

1. **DE VILDER Jilka**, geboren te Dendermonde op 14/06/2007;
2. **VAN WILDEMEERSCH Senne**, geboren te Dendermonde op 22/03/2008;
3. **VAN WEZENBEECK Tars**, geboren te Dendermonde op 30/03/2007;
4. **TACKAERT Seppe**, geboren te Dendermonde op 27/11/2006;
5. **PAUWELS Jef**, geboren te Dendermonde op 21/05/2007;
6. **LAMPERS Julie**, geboren te Dendermonde op 11/04/2007;
7. **VAN HAESSENDONCK Zoë**, geboren te Dendermonde op 19/07/2006;
8. **TEXEIRA-DA SILVA Lorena**, geboren te Dendermonde op 09/09/2008;
9. **DE VLIEGER Gunnar**, geboren te Dendermonde op 26/02/2008;

10. **VAN GEYTE Rita**, geboren te Hamme op 03/11/1956;
11. **DE BONDT Hilde**, geboren te Willebroek op 09/09/1966;
12. **LISSENS Sabrina**, geboren te Dendermonde op 09/08/1973;
13. **DE LANDSHEER Joyce**, geboren te Dendermonde op 21/02/1992;
14. **VAN DAMME Marleen**, geboren te Dendermonde op 23/09/1958;
15. **VAN MEERSCHE Katja**, geboren te Hamme op 16/08/1982;
16. **VAN MOL Githe**, geboren te Dendermonde op 25/07/2008;
17. **VAN SCHOOR Stan**, geboren te Dendermonde op 09/06/2008;
18. **DE LANDTSHEER Laure**, geboren te Aalst op 05/12/2006;
19. **GOUBERT Gun**, geboren te Leuven op 08/09/2006;
20. **DE NIJS Celine**, geboren te Dendermonde op 27/11/2006;
21. **BEHIELS Nien**, geboren te Sint-Niklaas op 23/10/2006;
22. **VAN BELLE Mies**, geboren te Gent op 02/10/2007;

Te 9120 Beveren op 14 januari 2009:

23. **VAN DER WESTERLAKEN Peter**, geboren te Schoten op 06/03/1968;
24. **SCHELTJENS Petra**, geboren te Mortsel op 24/04/1973;
25. **VAN DER WESTERLAKEN Andy**, geboren te Merksem op 05/01/1995;

Dienvolgens en overeenkomstig de bepalingen van artikel 241 van het Wetboek van Strafvordering heeft ondergetekende Procureur-generaal onderhavige akte van beschuldiging opgesteld bij dewelke hij verklaart dat uit de stukken van het ingesteld gerechtelijk onderzoek volgende feiten en omstandigheden voorkomen.

* *

*

Op **vrijdag 16 januari 2009**, omstreeks 16.55 uur, kwam Jozef HEYRMAN thuis op zijn adres Galgstraat nr. 2 te Beveren (Vrasene). Hij trof er zijn vrouw, Elza VAN RAEMDOCK, dood aan in de slaapkamer. Jozef HEYRMAN belde onmiddellijk de huisdokter, Johan STROBBE, die vijf minuten later ter plaatse was. De dokter stelde de dood vast en zag in eerste instantie verwondingen aan de hals en de pols. In een tweede fase stelde hij vast dat de kledij geperforeerd was en dat er steekwonden waren met uitstulping van ingewanden. Dokter STROBBE belde om 17.29 uur, naar de 101-centrale (CICOV) en meldde het verdacht overlijden van Elza VAN RAEMDONCK.

Om 17.33 uur verwittigde de centrale dispatching op haar beurt de diensten van de Lokale Politie van BEVEREN. Hun eerste interventieploeg, onder leiding van hoofdinspecteur Gert VAN DEN HENDE, kwam om 17.45 uur ter plaatse aan in de Galgstraat nr. 2. Zij namen alle noodzakelijke bewarende maatregelen in functie van een verder (sporen)onderzoek. Nadien kwam ook commissaris Marc DE JONGHE ter plaatse, evenals de lokale recherche (hoofdinspecteur Luc VAN DE WILLE) en de slachtofferbejegenaar (inspecteur Jozef VAN TIGGEL) van de Lokale Politie van Beveren.

Voor de Federale Gerechtelijke Politie van Dendermonde gebeurde de coördinatie op de plaats van de feiten door commissaris Ronny BRACKX. Onder zijn commando werd ook het sporenonderzoek uitgevoerd door een team van het labo voor technische en wetenschappelijke politie (LTWP) onder leiding van hoofdinspecteur Wim BECQUE. Dit team werd versterkt door een afstappingsteam van de federale gerechtelijke politie onder leiding van hoofdinspecteur Luc DE GEEST.

Zij namen elk binnen hun domein hun taken waar. Zo werden o.a. perimeters ingesteld, werd voorzien in een looppad, werden de plaats van het misdrijf in het algemeen en de sporen in het bijzonder gefotografeerd, werden DNA-prelevementen en andere sporen (op)genomen, werden voorwerpen in beslag genomen die tijdens

de feiten een rol konden gespeeld hebben, werd een plattegrond gemaakt en werd een zoeking georganiseerd in en om de woning.

Omstreeks 21 uur kwamen de onderzoeksrechter, de procureur des Konings en de wetsdokter Marc DE LEEUW, ter plaatse. De wetsdokter sloot na een eerste uitwendige schouwing van het lichaam van Elza VAN RAEMDONCK zelfdoding uit en situeerde het tijdstip van overlijden op 16 januari 2009, eerder naar de middag toe. Een dag na de feiten werd de inwendige lijkschouwing (autopsie) van het slachtoffer uitgevoerd. Daarbij werd ondermeer vastgesteld dat het slachtoffer 17 steek- en snijwonden had opgelopen waarbij ook enkele afweerletsels. Cruciale verwondingen situeerden zich in de hals, de borst en de buik waarbij vooral de verwondingen in de borst als primaire doodsoorzaak gezien werden.

Het verdere onderzoek werd toegewezen aan de recherche van de politiezone van Beveren (met steun van de federale gerechtelijke politie) en hoofdinspecteur Luc VAN DE WILLE werd als dossierbeheerder aangewezen. Hun uitgebreid onderzoek van de plaats van het delict (ondermeer in functie van het terugvinden van het moordwapen, zijnde een mes) leverde geen rechtstreekse elementen op die later nuttig zouden blijken voor het onderzoek. Er werden ook niet meteen directe sporen van een dader teruggevonden (DNA, vingerafdrukken, e.d.). Er werd wel indirect resultaat geboekt. Zo werd ondermeer de kledij van het slachtoffer gestript (dit is het drukken van kleefolie tegen het weefsel van de kledij om eventuele vezels vreemd aan die kledij, te preleveren). Daarbij werden ondermeer jeansvezels ontdekt en werd vastgesteld dat de perforaties van de kledij veroorzaakt werden door een mes met bepaalde karakteristieken (afmetingen, één niet-gekartelde snijzijde).

Als gevolg van het ontbreken van concrete sporen van een potentiële dader, het ontbreken van braaksporen, het ontbreken van wanorde in de woning, het gegeven dat er niets uit de woning bleek verdwenen te zijn, het ontbreken van een motief, werd de echtgenoot van het slachtoffer, Jozef HEYRMAN, daarover als eerste

grondig verhoord. Deze kon geen elementen aanreiken die tot de opheldering van de zaak leidden.

* *
*

Een week later, op **vrijdag 23 januari 2009** om 10.19 uur kreeg de Lokale Politie van Dendermonde radiofonisch via het CIC Oost-Vlaanderen een noodoproep binnen, komende van een kinderverzorgster, Sabrina LISSENS, uit het kinderdagverblijf “Fabeltjesland” te Dendermonde, gelegen in de Vijfde Januaristraat nr. 19, met de melding dat een onbekende man binnengedrongen was en dat deze met een mes kinderen en personeelsleden verwondde. Om 10.24 uur volgde een tweede oproep waarbij gemeld werd dat de dader op dat ogenblik het kinderdagverblijf had verlaten.

Om 10.25 uur kwam de eerste politiepatrouille van de Lokale Politie van Dendermonde, onder leiding van hoofdinspecteur Danny POLFLIET, ter plaatse. De patrouille stelde vast dat er meerdere gewonden waren en dat er een grote chaos en paniek heersten in het kinderdagverblijf. Er lagen verschillende kleine kindjes en vrouwen op de grond, hevig bloedend. Ze zagen in de leefruimte een dood kindje (later geïdentificeerd als Corneel VERMEIR) op zijn rug met de armen open in een plas bloed liggen. In de keuken troffen ze een dode vrouw aan (later geïdentificeerd als Marita BLINDEMAN), voorovergebogen met het aangezicht naar een venster. De microgolfoven stond nog aan. Ze zagen dat personeelsleden sommige kindjes hadden verzameld in de linkervleugel van het gebouw. Een eerste ploeg ambulanciers was reeds ter plaatse en ontfermde zich over een kindje in kritieke toestand. Eén van de ambulanciers gaf aan dat de dader mogelijks nog aanwezig kon zijn. De politiepatrouille vroeg onmiddellijk politionele en medische versterking. Zij doorzochten vervolgens de plaats op de aanwezigheid van de dader maar konden deze niet meer aantreffen. Uit een eerste gesprek vernamen ze van enkele

personeelsleden dat er een jongeman was binnengekomen die zei: “*Ik heb een vraag, kan u mij helpen?*” Zonder enige aanleiding was de jonge man dan beginnen steken met een mes, beginnend met de dame die hem te woord had gestaan. Bij een tweede rondgang trof de patrouille nog twee kindjes aan in een slaapkamer, wenend in hun bedje. Ze brachten deze kindjes bij de andere niet verwonde kinderen. Ondertussen waren tal van hulpdiensten aangekomen in het kinderdagverblijf en werden de gewonden overgebracht naar verschillende ziekenhuizen en werd opvang voorzien voor de familieleden en kennissen van de slachtoffers.

De procureur des Konings van Dendermonde werd onmiddellijk verwittigd die meteen een gerechtelijk onderzoek vorderde bij de onderzoeksrechter. Beiden kwamen ter plaatse, evenals de door de onderzoeksrechter aangestelde wetsdokters.

Vervolgens werd een beschrijving van de dader doorgegeven, kwam de medische hulpverlening (rampenplan) verder op gang en startte het gerechtelijk onderzoek onder leiding van de onderzoeksrechter, met ondermeer inzet van de politieteams voor wetenschappelijke en technische politie en tactische teams. Uiteraard werd er ook een klopjacht georganiseerd naar de dader van de feiten en werden aldus alle politieteams van Dendermonde en omliggende zones ingeschakeld om uit te zien naar de beschreven verdachte.

Op dat moment was reeds geweten dat er omstreeks 10.15 uur een jongeman per fiets was aangekomen bij het kinderdagverblijf Fabeltjesland in Dendermonde. De eerste persoonsbeschrijvingen, geregistreerd na de feiten, spraken over een magere jonge man van normale grootte met opvallend rood haar, een wit geschminkt gezicht, zwart gemaakte ogen, een grijze regenjas en een zwarte rugzak. De man verplaatste zich met een zwarte mountainbike. Hij ging het kinderdagverblijf binnen via de hoofdingang en viel er met een mes de kinderverzorgsters en de kinderen aan. Als gevolg van deze actie werden één kinderverzorgster (BLINDEMAN Marita) en twee kinderen (VERMEIR Corneel en

GARCIA-ARBESU Leon) gedood en tal van andere kindjes en verzorgsters verwond.

Commissaris Lucien VAN DE WINCKEL van de Lokale Politie van Dendermonde (dienst recherche) coördineerde de acties op de plaats van de feiten. Vanuit de Federale Gerechtelijke Politie van Dendermonde werd de coördinatie gevoerd door commissaris Alex JACOBS die officier met permanentie was. Twee teams van het labo voor technische en wetenschappelijke politie, respectievelijk onder leiding van hoofdinspecteur Ilse DE WAELE en hoofdinspecteur Guy DE BRUL, voerden het sporenonderzoek uit. Hun teams werden versterkt door twee afstappingsteams van de federale gerechtelijke politie, respectievelijk onder leiding van hoofdinspecteur Jan HEBB en hoofdinspecteur Philippe DE WREE. Zij namen elk binnen hun domein hun taken waar en fotografeerden de plaats van het misdrijf in het algemeen en de sporen in het bijzonder, maakten een video-opname van de plaats van het misdrijf, namen DNA-prelevementen, namen voet- en vingersporen op, namen voorwerpen in beslag die tijdens de feiten een rol gespeeld hadden, maakten plattegronden, e.d. Na het beëindigen van deze technische vaststellingen werd het gebouw van het kinderdagverblijf Fabeltjesland afgesloten en verzegeld.

*

Ondertussen werd er om 11.25 uur, ongeveer één uur na de feiten dus, een jonge man die aan de persoonsbeschrijving van de dader voldeed, gearresteerd te Lebbeke, ter hoogte van het kruispunt Kleine Snijdersstraat en Poelstraat. Deze persoon reed kort voor 11.25 uur op een zwarte mountainbike te Lebbeke in de Kleine Snijdersstraat, in de richting van de Poelstraat. Hij had opvallend ros haar en was drager van een zwarte rugzak. Inspecteur Patrick DE MEY, als wijkinspecteur verbonden aan de Lokale Politie van Buggenhout-Lebbeke, alleen patrouillerend per voertuig in zijn wijk, kruiste in de Kleine Snijdersstraat deze persoon. Zijn aandacht werd getrokken door de fietser in wie hij elementen herkende uit de doorgekregen persoonsbeschrijving, waardoor hij besloot dat het mogelijks om de dader zou kunnen gaan van de moorden in het kinderdagverblijf. Ter hoogte van

het voornoemde kruispunt ging hij over tot controle van de fietser. De inspecteur stelde daarbij vast dat deze niet antwoordde op zijn vraag naar de identiteit. Hij gaf enkel aan dat hij woonde in de Bakkerstraat te Grembergen en dat hij op weg was naar het winkelcentrum. Op de opmerking van inspecteur DE MEY dat het winkelcentrum zich in de andere richting bevond, vertoonde de persoon een glimlach en richtte zijn blik op oneindig.

Deze houding en antwoorden sterkten bij de politie-inspecteur het vermoeden dat het kon gaan om de dader van de feiten waarop hij hem sommeerde om met de armen en de benen gespreid tegen een huisgevel te gaan staan. De jonge man deed wat hem gevraagd werd waarna de inspecteur radiofonisch om versterking vroeg in functie van diens fouillering en identificatie.

Enkele minuten later, om 11.29 uur, kwam de gevraagde versterking aan. De politieploegen stonden onder leiding van de hoofdinspecteurs Rudolf MOERMAN van de Lokale Politie van Berlare-Zele en Geert DE CORTE van de Lokale Politie van Buggenhout-Lebbeke. De verdachte werd zeer grondig gefouilleerd. Er werd daarbij vastgesteld dat hij een kogelwerende vest droeg. In zijn zwarte rugzak bevonden zich een groot mes, een bijl en kledij. Hij had geen identiteitsdocumenten bij zich. Na herhaaldelijk vragen naar zijn identiteit gaf hij beetje bij beetje aan de genaamde "Verbeeck Francis" uit de Bakkerstraat 101 in Grembergen te zijn. Later bleek dat dit een fictieve identiteit was en een onbestaand adres. Al deze elementen versterkten het vermoeden dat deze persoon de dader van de feiten was. Hij werd dan ook geboeid. Zijn rugzak werd spoorbewust in een papieren zak verpakt en later overgebracht naar de lokalen van de Federale Gerechtelijke Politie in Dendermonde in functie van een nazicht van de inhoud en vooral in functie van elementen die zouden kunnen leiden tot de identificatie van de tot dan toe nog onbekende verdachte.

Om 11.35 uur kwam nog een ploeg van de recherche van de politiezone Buggenhout-Lebbeke, onder leiding van hoofdinspecteur Kurt HOFMAN, op de locatie van arrestatie aan. Kurt HOFMAN nam de lokale coördinatie op zich en ging

over tot de formele arrestatie van de verdachte. Hij stelde een perimeter in rond de plaats van interceptie, onttrok de verdachte aan de publieke belangstelling, en vorderde voor alle zekerheid een ambulance. De mountainbike werd eveneens overgebracht naar de lokalen van de federale politie te Dendermonde met het oog op sporenonderzoek. Om 11.50 uur contacteerde de hoofdinspecteur de onderzoeksrechter die de arrestatie bevestigde van de verdachte, die later geïdentificeerd werd als Kim DE GELDER. Vanuit het coördinatiecentrum werd aanvullend opdracht gegeven om, in geval van noodzaak tot hospitalisatie van deze, uit te wijken naar een ziekenhuis in Aalst. Hierbij werd vooral gedacht aan het maximaal gescheiden houden van slachtoffers en verdachte.

Om 11.45 uur kwam de MUG-dienst van het ziekenhuis van Dendermonde en een ambulance ter plaatse. Op verzoek van de spoedarts werd Kim DE GELDER in de ambulance geplaatst en, in aanwezigheid van ondermeer hoofdinspecteur Rudolf MOERMAN, spoorbewust ontdaan van zijn kledij. De kledij werd onmiddellijk verpakt in papieren zakken. De spoedarts stelde geen uiterlijke verwondingen vast op Kim DE GELDER maar besliste toch om hem te laten overbrengen naar het Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis in Aalst.

Om 12.25 uur kwam het konvooi, met Kim DE GELDER aan boord, aan in het Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis in Aalst. Er werd vastgesteld dat DE GELDER niet sprak noch bewoog. Hij moest gedragen worden. Hij kreeg een bed in een afgesloten box op de spoedafdeling van het ziekenhuis en bleef onder permanente politiebewaking. Dokter J. VERBEKE, behandelende arts van de afdeling intensieve verzorging, stelde vast dat Kim DE GELDER een oppervlakkige schaafwonde had aan de rechter knie. Hij vond een verdere hospitalisatie niet nodig en zag geen elementen die wezen op intoxicatie. Hij besloot dat er geen bezwaren waren tegen een opsluiting. Dokter VAN DEN BROECKE, hoofdgeneesheer in het Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis en wetsdokter M. DE LEEUW, gingen er over tot het nemen van een bloed- en urinestaal van Kim DE GELDER. De venules werden ter plaatse in beslag genomen en werden later op de dag overgedragen aan het labo van Prof. Dr. J. CORDONNIER. Er werden in het ziekenhuis ook foto's genomen in functie

van de herkenning als dader van de feiten en in functie van zijn identificatie. Met hetzelfde doel werden vingerafdrukken en handpalmafdrukken genomen, evenals prelevementen van de handen in functie van het sporenonderzoek.

Om 14.35 uur gaf hoofdinspecteur Kurt HOFMAN de spoorbewust in beslag genomen kledij die Kim DE GELDER droeg bij zijn arrestatie, over aan de aanwezige leden van het labo voor technische en wetenschappelijke politie van de Federale Gerechtelijke Politie van Dendermonde voor verder onderzoek. Die kledij bestond uit een kogelwerende vest, een paar zwarte lederen handschoenen, een blauw T-shirt, een kakigroene jeansbroek en een zwarte vest met ingenaaide zakken voor het opbergen voor messen.

*

De identificatie van Kim DE GELDER na de feiten op 23 januari 2009 verliep als volgt. Bij zijn arrestatie bleek deze geen identiteitspapieren op zich te dragen. Op interpellatie gaf hij een identiteit op die na verificatie vals bleek te zijn zodat een formele identificatie zich opdrong. In functie daarvan werd Kim DE GELDER ondermeer gefotografeerd. Via het coördinatiecentrum van het onderzoek werd diens foto vervolgens bezorgd aan de wijkagenten van de zone waarin de woonplaats van DE GELDER vermoed werd, met name de noordelijke zone van het plan met de reisroute dat DE GELDER bij zich droeg (omgeving Waasmunster). Inspecteur Dirk SCHEIRS van de politiezone Hamme-Waasmunster begaf zich met de foto naar beenhouwerij "Filip" in Waasmunster. COPPIETERS Anneken, een klant, herkende op de foto Kim DE GELDER, een ex-collega van haar bij de firma Van Remoortel. Direct daarop aansluitend was er contact met DE COCK Winfridus, zaakvoerder van de firma VAN REMOORTELE. Hij herkende in de persoon op de foto formeel zijn ex-werknemer Kim DE GELDER met als laatst gekend adres Elzenstraat 2A bus 2 te 9112 Sint Niklaas (Sinaai). Na verificatie bleek Kim DE GELDER nog steeds ingeschreven te staan op dat adres. De identificatie en lokalisatie was op dat moment een feit. Later die dag zou Nic DE GELDER, vader van de beschuldigde, zijn zoon ook herkennen op dezelfde foto.

Op bevel van de onderzoeksrechter werd een huiszoeking uitgevoerd in het appartement van Kim DE GELDER te Sint-Niklaas waar hij sinds 14 oktober 2008 ingeschreven stond. Het betrof een nieuw appartement met twee slaapkamers dat door hem gehuurd werd aan een prijs van 570 Euro per maand. Het bleek een contract van één jaar te zijn dat 1 oktober 2008 als aanvangsdatum vermeldde. De huiszoeking gebeurde onder leiding van hoofdinspecteur Marc KUSSELER van de federale politie. Tijdens de uitvoering van die huiszoeking werd vastgesteld dat het appartement kraaknet en sober bemeubeld was.

Onder andere volgende voorwerpen, belangrijk voor het latere onderzoek en de bewijsmiddelen, werden er aangetroffen: een laptop, een houten plank met een silhouet van een persoon waarop snij- en steeksporen te zien waren die zich vooral ter hoogte van hals, buik en hart situeerden, een keukenmes van het merk "Art Cooking" met afgebroken en bijgeknipte mespunt, ondervest en opbergzak van een kogelwerende vest "Ambassador Arms", een fotoestel van het merk "Sony", een GSM "Sony-Ericsson", een kopie van een stratenplan met op de keerzijde een routebeschrijving met als eindpunt "Galgstraat" (dit stratenplan leidde het onderzoek naar de feiten te Beveren op Elza VAN RAEMDONCK), zeven spuitbussen met verf, een doos (verpakking) van de koerierdienst "DHL", twee blauwe T-shirts met opdruk "OWBV" (later werd op één van deze T-shirts DNA van het slachtoffer Elza VAN RAEMDONCK aangetroffen), een doosje met PH-indicator-strips, een schrijfplank waarop documenten zaten met titel "Onderzoek naar toxische componenten", een lamineertoestel met plastificeerbladen, een jeansbroek met ontbrekende stukken stof, een heuptasje met naaigaren en naalden, tien verpakkingen met haarkleurmiddel (donkerbruin en blond), een kniptang, een metaalschaar, een witte beschermoverall, vijf mondmaskers en een bankkaart op naam van Kim DE GELDER. Er werd ook een map met o.a. de volgende documenten gevonden: aankoopbewijs bril, loonbrieven firma Van Remoortel, leveringsbon voor mountainbike de dato 21/10/2008 (474 Euro), aankoopbewijs fototoestel de dato 24/10/2008 (299 Euro), aankoopbewijs printer de dato

24/10/2008 (59 Euro), aankoopbewijs laptop de dato 23/09/2008 (1.099 Euro) en garantiebewijs lamineertoestel de dato 18/10/2008.

Verder werden nog enkele voorwerpen aangetroffen en in beslag genomen die niet direct aan de voorbereiding of uitvoering van de feiten in Beveren en Dendermonde konden gelinkt worden maar waarvan vermoed kon worden dat ze zouden gediend hebben voor nog andere te plegen feiten, zoals ondermeer een witte T-shirt met opdruk "EEDEX", een zelfgemaakte badge van de Universiteit van Antwerpen, twee stratenatlassen (Oost-Vlaanderen en Antwerpen), een jerrycan met 8 liter benzine, 3 flessen met lont (verpakkingen voor brandbommen) en een trechter. In de garage van het appartement, op de plaats waar een getuige Kim DE GELDER aan zijn fiets zag werken, werden zwarte verfsporen aangetroffen.

Er werd ook een huiszoeking uitgevoerd in de woning van zijn ouders te Lokeren. Tijdens de uitvoering van deze huiszoeking werden voorwerpen in beslag genomen waaronder twee handgeschreven teksten die als datum 8 juni 2007 droegen en waarin de ouders verzochten om hun zoon Kim ter observatie te willen opnemen in een psychiatrische instelling omdat zij vreesden dat hun kind uit het leven wilde stappen en een handgeschreven tekst welke een voorstel tot opname in het ziekenhuis bleek te zijn, geschreven door Dirk D'HAESE, broer van Katia D'HAESE (moeder van Kim DE GELDER) en zelf geneesheer. Uit de tekst kon opgemaakt worden dat deze oom een opname voorstelde in het Universitair Ziekenhuis in Gent.

*

Op 23 januari 2009 in de avond na de feiten werd Kim DE GELDER voor de eerste keer verhoord. Dit verhoor werd afgenomen door de commissaris Luc COCQUEREAUX en hoofdinspecteur Hans NEUBOURG van de Federale Gerechtelijke Politie van Dendermonde. Voor aanvang van het eerste verhoor werd er, in samenspraak met de onderzoeksrechter, beslist om voor dit eerste verhoor gebruik te maken van de techniek van het videoverhoor teneinde vooral de op dat

ogenblik niet-medewerkende en statische houding van de verdachte te kunnen vastleggen. Dit eerste verhoor duurde ongeveer vijf uur en werd audiovisueel geregistreerd. Het verhoor was eerder een monoloog vanwege de ondervragers. Kim DE GELDER zelf sprak niet, bewoog zich niet en weigerde om te eten en te drinken. Hij werkte niet mee en moest zelfs in en uit het verhoorlokaal gedragen worden. Wanneer de verhoorders echter het verhoorlokaal verlieten en hem alleen achterlieten, bewoog DE GELDER wel. Hij kwam dan uit zijn toestand van immobilisme, ontspande zich en maakte zijn spieren los. Van zodra de verhoorders weer binnen kwamen, keerde DE GELDER terug naar zijn eerdere houding. Op dat moment wist DE GELDER niet dat er beelden met een camera geregistreerd werden. DE GELDER volgde wél wat er gezegd werd. Dit vertaalde zich in het af en toe verschijnen van een glimlach op zijn gezicht. Tijdens latere verhoren werd dit ook nog bevestigd aangezien hij dan zelf bepaalde specifieke details aangaf uit dat eerste verhoor, zoals citaten van de ondervragers. Het geheel van het onderzoek gaf later aan dat zijn niet-medewerking en onbeweeglijke houding een bewust aangenomen houding en tactiek waren. Op het einde van dit eerste verhoor confronteerden de ondervragers hem rechtstreeks met de eerder op de dag gebeurde feiten en de ernst ervan. DE GELDER bleef daar apathisch bij. Ook tijdens het eerste verhoor van de onderzoeksrechter op dezelfde avond gaf de beschuldigde geen krimp.

*

Op de dag van de feiten in het Kinderdagverblijf Fabeltjesland te Dendermonde, 23 januari 2009, werden dus door politie en gerecht cruciale handelingen en onderzoeksdaden gesteld die de betrokkenheid van Kim DE GELDER voor de moordpartij vastlegden. De huiszoeking, de inbeslagnames en de exploitatie van de computer op diezelfde dag leidden ook tot zijn betrokkenheid bij de feiten te Beveren (Vrasene) op Elza VAN RAEMDONCK die een week ervoor op 16 januari 2009 in haar woning werd vermoord. Later in het onderzoek zou ook blijken dat hij reeds op 14 januari 2009 een moordpoging had ondernomen op het gezin VAN DER WESTERLAKEN – SCHELTJENS te Beveren (Vrasene) in dezelfde straat als

de woning van Elza VAN RAEMDONCK en haar man Jozef HEYRMAN. De beschuldigde betwistte gedurende gans het onderzoek noch de feitelijke elementen, noch de sporen, noch de andere bewijsmiddelen.

* *

*

Hierna volgt een chronologisch overzicht van de voorbereiding van de feiten, van de uitvoering van de feiten en van de handelingen gesteld na de feiten. Het overzicht is gebaseerd op objectieve materiële vaststellingen, op verklaringen van slachtoffers en getuigen, op verslagen van gerechtsdeskundigen en op verklaringen van de beschuldigde Kim DE GELDER zelf.

*

De beschuldigde DE GELDER startte naar eigen zeggen concreet **de voorbereiding van de feiten** reeds begin oktober 2008 op het moment dat hij verhuisde van de ouderlijke woning naar zijn appartement in Sint-Niklaas (Sinaai).

Zo kocht hij op 4 oktober 2008 de messen die later gebruikt werden bij de feiten en een printer waarmee hij later de valse dienstkaarten en documenten maakte die hij ook gebruikte bij de feiten. Voor die periode had hij ook wel al op 22 juli 2008 de laptop aangekocht met gebruik van de valse naam "VERBEEK". Op 14 oktober 2008 kocht hij een bril die later diende als vermomming en een GSM met SIM-kaart waarvoor hij een vals voicemailbericht insprak van de watermaatschappij waarvoor hij zagezegd optrad als controleur. Op 16 oktober 2008 bestelde hij zijn kogelwerende vest. De plastificeermachine voor de aanmaak van een valse dienstkaart en studentenkaart werden aangeschaft op 18 oktober 2008. De fiets die hij gebruikte als vervoermiddel naar en van de plaatsdelicten kocht hij op 21 oktober 2008. Drie dagen later kocht hij een fotoestel waarmee hij de foto's maakte voor

zijn valse kaarten. Op 30 oktober 2008 haalde hij de bestelde kogelwerende vest af in een speciaalzaak in Harelbeke. In de maand november 2008 kocht hij haarkleurmiddelen (10/11), maakte hij op zijn laptop valse logo's van het "onderzoekscentrum voor water- en bodemverontreiniging, O.W.B.V." (12/11) en bestelde hij blauwe T-shirts met het valse logo van dit onderzoekscentrum (14/11) die tien dagen later geleverd werden. Deze zaken dienden voor zijn vermomming tijdens de feiten. Op 2 december 2008 kocht hij een set PH-indicator-strips aan bij een apotheek om zagezegd als controleur water te testen op de zuurtegraad. Op 21 december 2008 nam hij foto's van zichzelf in vermomming en bewerkte die foto's op de laptop om zo de valse dienstkaart van het "O.W.B.V." van een foto met vermomd gezicht te voorzien. Op die dienstkaart werd de valse naam "Beekmans Marcus", de valse hoedanigheid "laborant" en het oproepnummer van de voorheen aangekochte GSM met ingesproken voicemailbericht van het onderzoekscentrum, aangemaakt. Het voicemailbericht werd diezelfde dag aangemaakt als een audiobestand op zijn laptop. Dit bericht luidde (in een vrouwenstem): *"Dit is het onderzoekscentrum voor water en bodemverontreiniging. Momenteel zijn wij niet beschikbaar. Gelieve uw naam en nummer achter te laten en dan bellen wij u zo snel mogelijk terug."* Op 22 december 2008 was het op eigen vraag zijn laatste werkdag bij de firma NV Van Remoortel.

Na Nieuwjaar 2009 gingen de voorbereidingen verder met ondermeer de activering van het oproepnummer en het instellen op de GSM van het voicemailbericht zagezegd toebehorend aan het onderzoekscentrum (08/01), de aankoop van haarkleuringen (08/01) en het via Google Maps opzoeken van kaarten en gedetailleerde routes van zijn woonplaats naar de Galgstraat in Vrasene (feiten ten nadele van de familie Van Der Westerlaken en de familie Van Raemdonck) (08 en 09/01).

Op 14 januari 2009 vond de mislukte poging moord plaats bij het gezin VAN DER WESTERLAKEN en op 16 januari 2009 werd Elza VAN RAEMDONCK vermoord.

Op 18 januari 2009 deed de beschuldigde DE GELDER opzoeken op internet met de term “contract killing”. Het bestand bevatte een overzicht van alle verschillende soorten moorden, inclusief serie- en massamoorden. Dezelfde dag en de dag erna zocht hij op internet naar nieuwsberichten over de moord op VAN RAEMDONCK en kopieerde die naar een aangemaakt computerbestand. Ook op 21 en 22 januari 2009 speurde hij daarvoor het internet af, mogelijks om de resultaten van het onderzoek te volgen.

Op 19 januari 2009 startte hij met de effectieve voorbereiding van de aanslagen op de kinderdagverblijven in Dendermonde. Zo maakte hij een bestand op de laptop met de adressen van de kinderdagverblijven “Zonneschijn”, “Fabeltjesland” en “Peuterland”. De dag later zette hij zijn prospectie verder en maakte computerbestanden aan met een gedetailleerde route inclusief kaartmateriaal vanaf zijn woonplaats tot Dendermonde. De drie kinderdagverblijven werden daarbij door hem benoemd als “doelwitten”. Hij maakte ook een bestand rond de zoekterm “Peuterland” in Google, een bestand rond de website van de stad Dendermonde, meer specifiek het kinderdagverblijf “Fabeltjesland” en een bestand met afbeeldingen van Google Maps over zijn te volgen route. Op 22 januari 2009 maakt hij op zijn laptop een bestand (“samenvatting.txt”) waarbij de inhoud ging over de moord op Elza VAN RAEMDONCK. Dit kon gezien worden als het bijhouden van een scorebord van de feiten en de slachtoffers.

Op de dag der feiten 23 januari 2009 in het kinderdagverblijf “Fabeltjesland” in Dendermonde stond de beschuldigde Kim DE GELDER naar eigen zeggen op om 05.00 uur, kleurde zijn haar ros en nuttigde een energierijke maaltijd. Vervolgens maakte hij zijn rugzak klaar met materiaal om de feiten te kunnen plegen waaronder de wapens, de reservekledij, het gerief om zich te vermommen, een geldstuk om eventueel te laten vallen om een potentieel slachtoffer af te leiden en vervolgens gemakkelijker te kunnen doden, pleisters om in geval van verwonding te gebruiken, en een nepwapen om daarmee een auto tot staan te kunnen brengen teneinde te kunnen ontsnappen. Hij nam bewust zijn identiteitskaart niet mee om gebeurlijke identificatie te bemoeilijken, evenmin als zijn GSM-toestel om lokalisatie te

vermijden. Omstreeks 09.00 uur vertrok hij met de fiets uit Sinaai naar Dendermonde.

Naast deze gebeurtenissen waren er nog een aantal zaken die ook als voorbereidingen kunnen worden gekwalificeerd maar die niet precies in de tijd konden gelokaliseerd worden, ondermeer het aanschaffen van een plank, nodig voor het oefenen van steek- en snijtechnieken, die de beschuldigde voorzag van een menselijk silhouet, de aankoop van bijlen, het aanschaffen en klaarmaken van een neprevolver om tijdens de vlucht eventueel een voertuig te doen stoppen, het aanschaffen van een schrijfplank als een attribuut behorend bij een watercontroleur met inbegrip van de aanmaak van bijhorende documenten met als titel “onderzoek naar toxische componenten”, aanschaffen van spuitbussen met verf voor het herspuiten en onherkenbaar maken van zijn mountainbike, het downloaden van de software om stemmen mee te vervormen en dus het voicemailbericht te maken en de verkenningen per fiets van de routes tussen zijn woonplaats en de plaatsdelicten.

De beschuldigde Kim DE GELDER stelde wel dat zijn wraakgevoelens en de eerste ideeën over het voltrekken van die wraak al veel eerder bij hem waren opgekomen, namelijk na zijn mislukte zelfmoordpoging in november 2006.

* *
*

Op basis van het gerechtelijk onderzoek, de verklaringen van de beschuldigde, sommige slachtoffers, getuigen, en deskundigen en op basis van materiële vaststellingen en het sporenonderzoek kan een duidelijk en waarachtig beeld gegeven worden van hoe de feiten zich voordeden en werden uitgevoerd op 14 januari 2009, op 16 januari 2009 en 23 januari 2009.

*

De feiten van poging tot moord op 14 januari 2009 op het gezin VAN DER WESTERLAEKEN – SCHELTJENS deden zich als volgt voor. De elementen van die feiten werden door de beschuldigde Kim DE GELDER zelf aangebracht in zijn verhoor van 2 maart 2009. Van de feiten bleken er namelijk geen getuigen te zijn en er werden ten tijde van de feiten ook geen vaststellingen verricht.

Tijdens dat verhoor gaf de beschuldigde aan dat hij op woensdag 14 januari 2009, rond de middag, zijnde twee dagen voor de feiten op Elza VAN RAEMDONCK en twee dagen na zijn verkenning van de omgeving, een poging had ondernomen om de bewoners van een woning in de Galgstraat 6 te Vrasene om te brengen, maar dat deze poging mislukt was omdat hij niet in de woning geraakte daar deze slotvast was en de bewoners niet aanwezig waren. In dit verhoor gaf hij een gedetailleerde beschrijving van de woning en omgeving en bevestigde hij zijn intenties. Hij verklaarde dat hij de bewoners van de woning wilde ombrengen door middel van een mes. Hij wou zich toegang verschaffen tot de woning door gebruik te maken van de door hem geconstrueerde valse hoedanigheid van watercontroleur en vervolgens toeslaan. Hij had de noodzakelijke attributen bij zich. Hij beschreef daarbij ook deels zijn voorbereidingen. Hij koos de locatie van de Galgstraat te Vrasene toevallig. Hij zocht via “Google Maps” naar een straat die op minstens 15 kilometer van zijn woning lag omdat hij ervan uitging dat de politie slechts intensief zou zoeken in een straal van 15 kilometer rond de plaats van de feiten. Het moest ook een route zijn met fietswegen omdat dit volgens hem minder de aandacht van de politie zou trekken. Twee dagen voor de feiten had hij een voorverkenning gedaan teneinde de route goed te kennen. Hij dacht goed na over mogelijke scenario’s en (aan)gepaste reacties afhankelijk van het aantal aanwezige personen en de mogelijke tegenstand.

Hij begaf zich op 14 januari 2009 met de fiets ter plaatse en had zich vermomd (haar gekleurd en bril). Hij was in het bezit van alle noodzakelijke attributen om zagezegd als watercontroleur binnengelaten te worden in de woning (valse

dienstkaart, schrijfplank met fiches over waterverontreiniging, aangepaste kledij zoals T-shirt OWBV) en om dan toe te slaan (messen en kogelwerende vest). Hij beschreef ook de handelingen die hij had gesteld. Hij reed via de geplande route naar de Galgstraat. Kort voor de aankomst in de Galgstraat bracht hij uit het zicht van derden zijn vermomming aan (bril en schoonheidsvlek). Een honderdtal meter voor de woning stopte hij, trok zijn handschoenen uit, deed zijn muts en sjaal af en nam zijn mes. Hij nam bovendien zijn schrijfplank en documenten voor de zogenaamde meteropneming uit zijn rugzak. Hij plaatste zijn mountainbike op de straat ter hoogte van de oprit, liep rond de woning op zoek naar de voordeur, kwam bij een achterdeur terecht die hij tevergeefs probeerde te openen en keek door de ramen naar binnen om te zien of er iemand thuis was maar kon niemand opmerken. Hij kon zich geen toegang verschaffen tot de woning en voelde zich geïrriteerd door de mislukking van zijn plan. Daarop stopte hij alle voorwerpen weer in de rugzak, deed weer zijn sjaal en muts aan om niet herkend te worden en fietste naar huis. De dag nadien naaide hij een steviger stuk jeansstof in aan de binnenzijde van zijn jas omdat die binnenzak op de weg naar de woning gescheurd was en zijn mes eruit was gevallen. Zijn haar ontkleurde hij niet.

Bij het verhoor van de bewoners bleek dat het gezin VAN DER WESTERLAKEN – SCHELTJENS, bestaande uit vader, moeder en zoon, op het door Kim DE GELDER opgegeven tijdstip van die dag gelukkig afwezig was.

Op 16 januari 2009, twee dagen na deze poging tot moord, werden in dezelfde straat, onder gelijkaardige omstandigheden, de feiten op het slachtoffer Elza VAN RAEMDONCK gepleegd.

*

De feiten van de moord op 16 januari 2009 op Elza VAN RAEMDONCK deden zich als volgt voor. De informatie is bekomen op grond van de gedetailleerde verklaringen van de beschuldigde Kim DE GELDER en de vaststelling van objectieve elementen en sporen die corresponderen met de afgelegde verklaringen.

Op vrijdag 16 januari 2009, omstreeks 13.00 uur, kwam DE GELDER per fiets aan bij de alleenstaande hoeve van het echtpaar Jozef HEYRMAN – Elza VAN RAEMDONCK in de Galgstraat 2 te Beveren (Vrasene). Hij had naar eigen zeggen vooraf de intentie om verschillende mensen in dezelfde straat om te brengen. Hij was vermomd en voorzien van een valse hoedanigheid om in woningen binnen te raken. Hij droeg onder meer een jeansbroek, een kogelvrije vest met daarover een blauwe T-shirt met logo “OWBV”, een jas met artisanaal ingenaaide meshouders en een zwarte rugzak. Verder had hij ondermeer twee demi-chef-messen bij zich, een valse dienstkaart van het “OWBV”, een schrijfplank met een document voor opname van watergegevens, PH-indicator-strips en reservekledij. Zijn haar was ros geverfd, hij droeg een bril en had een tâche de beauté op de linkerwang aangebracht.

Hij plaatste zijn fiets rechts van de oprit van de woning bij de haag zodat die vanuit de woning niet zichtbaar was, nam zijn schrijfplank uit zijn rugzak, opende zijn jas, nam zijn mes uit zijn rugzak en stak het in de ingenaaide meshouder en ging vervolgens aanbellen. Tegen de bejaarde vrouw Elza VAN RAEMDOCK, die alleen thuis was, zei hij dat hij van het “Onderzoekscentrum voor water- en bodemverontreiniging – OWBV” was, dat hij naar de watermeter kwam kijken en een waterstaal wou nemen. Het slachtoffer ging met hem naar de slaapkamer waar zich de watermeter bevond. Vervolgens greep DE GELDER de vrouw vast langs achter met  en hand en stak haar neer ter hoogte van hals, borst en buik. Zij viel neer tussen het bed en de muur.

Naar eigen zeggen veegde hij dan zijn met bloed besmeurd mes af aan de trui van het slachtoffer. Vervolgens ging hij met het mes in de hand de slaapkamer uit op zoek naar andere potentiële slachtoffers. Toen hij niemand meer opmerkte, ging hij terug naar het slachtoffer om te zien of ze nog leefde. Hij tikte haar daarvoor op de wang. Tenslotte controleerde hij zijn kledij en handen op bloedspatten, stak zijn mes, schrijfplank en handschoenen terug in zijn rugzak en vertrok.

Omstreeks 17 uur kwam de echtgenoot van het slachtoffer, Jozef HEYRMAN, thuis en trof zijn vrouw dood aan in de slaapkamer. Hij belde onmiddellijk de huisdokter.

De feiten hebben volgens de beschuldigde Kim DE GELDER maar enkele minuten geduurd. Wegens zijn gemoedsgesteldheid zag hij af van zijn eerder gemaakte voornemen om nog meer mensen te vermoorden in dezelfde straat. Direct na de feiten fietste hij in eerste instantie terug naar de sportterreinen waar hij voor de feiten was gestopt om zijn vermomming aan te brengen (Nieuwenwegel in Nieuwkerken-Waas). Hij verwijderde daar weer zijn vermomming (bril en *tâche de beauté*) en bedekte zijn ros geverfde haren met een muts teneinde niet herkend te worden. Vervolgens fietste hij naar huis. Hij kwam omstreeks 15.00 uur aan bij zijn appartement en begon onmiddellijk met het herkleuren van zijn haar (van ros naar bruin) teneinde zijn fysionomie te laten verschillen van een eventuele daderbeschrijving die een getuige zou kunnen gegeven hebben. Hij ging dan enkele uren bekomen in de badkamer. Hij gaf enerzijds aan dat hij zich toen opgewonden en verward voelde maar gaf anderzijds ook aan dat hij in die periode nadacht over wat er gebeurd was waarbij hij ondermeer overwoog of iemand iets kon gezien hebben waardoor hij verdere initiatieven moest nemen om niet gearresteerd te raken.

Diezelfde avond reed hij met een andere fiets naar Belsele waar hij een optreden bijwoonde van de stand up comedians Nigel Williams en Bert Kruismans. Om 23.00 uur reed hij terug naar huis. Hij ging naar bed maar kon de slaap niet vatten omdat hij de feiten niet uit zijn hoofd kon zetten. De volgende dag zocht hij op het internet persartikels over de door hem gepleegde feiten teneinde zich ervan te vergewissen of iemand iets gezien zou hebben. Hij was opgelucht toen dit niet het geval bleek te zijn. Vervolgens kopieerde hij de artikels en vatte ze samen op zijn "scorebord". Hij waste de bij de feiten gebruikte kledij en mes.

Naar gemoedsgesteldheid gaf Kim DE GELDER aan dat hij kort na de feiten op Elza VAN RAEMDONCK geen afkoeling van zijn wraakgevoelens bespeurde

waarna hij begon aan de voorbereiding van de feiten die op 23 januari 2009 in het kinderdagverblijf te Dendermonde zouden plaatsvinden.

*

De feiten van moorden en pogingen tot moord op 23 januari 2009 in het kinderdagverblijf “Fabeltjesland” deden zich als volgt voor.

De feiten deden zich voor zoals hierna beschreven en werden gereveleerd door de verklaringen van de beschuldigde DE GELDER, de getuigenissen van bepaalde slachtoffers en de objectieve elementen en sporen die corresponderen met de afgelegde verklaringen en getuigenissen.

Op vrijdagochtend 23 januari 2009 reed de beschuldigde Kim DE GELDER vanuit zijn woonplaats te Sinaai per fiets naar Dendermonde. Hij had de intentie om er in één of meerdere kinderdagverblijven alle aanwezigen te doden met messen en een bijl. Hij had drie doelwitten uitgekozen waaronder het kinderdagcentrum “Fabeltjesland”. Zijn plan bestond erin om eerst de volwassenen één na één af te zonderen en te doden en vervolgens om alle aanwezige kinderen om te brengen.

Hij was al deels vermomd. Zijn haar was opvallend ros gekleurd (na de feiten zou hij zijn haar herkleuren zodat zijn fysionomie niet zou overeenstemmen met deze van de eventueel door getuigen opgemerkte dader). Hij zou met hetzelfde doel na de feiten ook eventueel zijn fiets herspoten hebben. De verf daarvoor had hij zich al aangeschaft. Hij droeg die ochtend een blauwe jeansbroek, een grijze regenjas, een jas voorzien van artisaan ingenaaide zakken voor de messen (zie vorige feiten), een blauw T-shirt en een kogelwerende vest. In zijn rugzak zaten ondermeer drie messen, een bijl, een namaakrevolver, reservekledij, een routebeschrijving, een poederdoos met spiegel en eyeliner, een brillendoos met bril en een zwarte tang. Een GSM had hij niet bij, naar eigen zeggen om zijn lokalisatie te verhinderen, evenmin als een identiteitskaart. Bij het binnenrijden van Dendermonde stopte hij om zijn bijkomende vermomming aan te brengen (bril,

schoonheidsvlek) en om zijn messen in zijn jas te ordenen. Hij passeerde in eerste instantie aan het kinderdagverblijf “Zonneschijn” maar ging daar niet binnen omdat er teveel mensen (o.a. werklieden) buiten stonden die hem zouden kunnen betrappen. Hij reed vervolgens door naar het kinderdagverblijf “Fabeltjesland”.

Bij “Fabeltjesland” gekomen, plaatste hij zijn fiets op enkele meters van de toegangsdeur, opende zijn jas met de artisaan ingenaaide zakken om snel zijn messen te kunnen grijpen en ging via de automatisch openende schuifdeur naar binnen. Vervolgens ging hij naar de balie met de bedoeling iemand aan te spreken om deze dan af te zonderen en te doden. Hij trof er echter niemand aan. Hij nam een mes en ging de gang in rechtover de balie. Daar opende hij de twee deuren van de berguimten. Ook daar was niemand. Hij had nog steeds zijn mes vast, aarzelde, dacht na en besliste om terug naar buiten te gaan. Hij ging terug naar de toegangsdeur maar de deuren gingen van binnenuit niet (automatisch) open waarna hij terugkeerde naar de gang van het dagverblijf. Vanuit die gang hoorde hij opeens om de hoek mensen praten en hij concludeerde dat het slechts een kwestie van tijd zou zijn vooraleer hij zou opgemerkt worden. Hij besliste toen dat hij in geval van betrapting zou overgaan tot de actie.

Hij ging om de hoek kijken en zag Rita VAN GEYTE, waarbij hij vaststelde dat deze hem ook zag. Het mes achter zijn rug verborgen houdend, stapte hij op haar af, naar eigen zeggen om haar *“af te maken met een steek in de nek”*. Na een korte vraag om inlichtingen, viel hij haar meteen aan en kwam het tot een hevig gevecht waarbij Rita VAN GEYTE de beschuldigde ternauwernood kon afwenden. De vechtpartij mondde uit in de keuken. Het slachtoffer werd daar tegen het kookeiland gedrukt en de beschuldigde kon zijn handen loswrikken waarna hij haar stak ter hoogte van de halsstreek. Vervolgens draaide hij zich om en zag een andere kinderverzorgster, Marita BLINDEMAN, op een stoel zitten achter de keukendeur bij de telefoon die aan de muur hing. Hij stak haar meteen diep in de hals en in de buik. Marita BLINDEMAN vertoonde ook afweerwonden. De toetsen 1, 0, en # van het telefoontoestel waren bebloed hetgeen erop wees dat Marita BLINDEMAN nog getracht had de hulpdiensten te verwittigen. Katja VAN MEERSCHE, die ook in de

keuken aanwezig was, kon ijlings ontkomen aan de beschuldigde en was meteen hulp gaan halen en de andere aanwezigen gaan alarmeren.

Ook Rita VAN GEYTE die intussen uit de keuken was geraakt, alarmeerde de aanwezigen. Ze werd nogmaals aangevallen en gestoken door DE GELDER. Ze kon vluchten naar een bergruimte waar Marleen VAN DAMME zich bevond. Ook Hilde DE BONDT die de anderen had verwittigd van het gevaar, was naar de berging gekomen.

Na het neersteken van Marita BLINDEMAN panikeerde DE GELDER en verliet de keuken op zoek naar een uitgang. Hij kwam in de speelruimte voor de baby's. Op de latere vraag van de politionele onderzoekers waarom hij zich toen toch op weerloze slachtoffers had gestort terwijl hij naar een uitgang zocht, verklaarde de beschuldigde: *“Omdat dat in het begin zo gepland was. Om mensen te vermoorden.”*

Aangekomen in de speelruimte, probeerde hij eerst de aanpalende berging te openen waar de drie voornoemde kinderverzorgsters zich bevonden. Zij konden evenwel de deur blokkeren. Toen DE GELDER de grip van de deurklink van de berging loste, kwam Hilde DE BONDT uit de bergruimte met een swiffer-borstel en viel ze DE GELDER aan. Ze probeerde hem uit te schakelen om verder onheil te voorkomen. DE GELDER greep de borstel echter vast en vloerde haar. Hij sloeg haar met de borstelstok en stak haar meermaals met zijn mes. Zij kreeg zware kapslagen met het mes in haar hoofd. De beschuldigde keerde zich dan weg van de zwaar gewonde Hilde DE BONDT en wendde zich tot de kinderen verder in de speelzaal.

Daar doodde hij in eerste instantie de bijna 10 maanden jonge Corneel VERMEIR met één steek in de keel. Corneel zat op de grond te spelen. De beschuldigde legde over het doden van Corneel de volgende verklaring af: *“Ik hoorde geschreeuw. En dat zal van dat kind gekomen zijn (...). Toen liep ik er naartoe (...). Ik zie daar een klein kind staan (...) en toen heb ik dat kind vastgepakt bij zijn rug. En zo ook in zijn*

hals gestoken (...). Toen is dat kind in mijn armen gestorven. Dan heb ik het op de grond gelegd (...)."

Vervolgens stapte DE GELDER naar het kindje Lorena TEXEIRA-DA SILVA die in een babysit lag in de hoek van het park. Met één zwaaibeweging sneed hij het meisje de keel over. Een beetje verder op de grond, tussen het park en het speelkasteel, zaten Senne VAN WILDEMEERSCH, Leon GARCIA-ARBESU en Gunnar DE VLIEGER te spelen. De beschuldigde ging naar Senne en zette zijn mes tegen zijn keel en sneed in één beweging van rechts naar links.

DE GELDER richtte zich vervolgens op Leon GARCIA-ARBESU, een baby van 9 maanden, die hij neerstak met één horizontale steekbeweging in de keel. Leon bloedde meteen hevig. De beschuldigde verklaarde over het doden van Leon: *"Toen ben ik verder gegaan naar die kinderbedden en daar heb ik ook een kind neergestoken. Denk ik (...). Dat heb ik neergestoken (...) ook in de hals (...) in het midden (...)."* Bij deze handeling voelde hij naar eigen zeggen een lichte blokkage van het mes die hij achteraf toeschreef aan het ontbreken van de mespunt (dit gegeven werd later vastgesteld).

Onmiddellijk nadien stak DE GELDER met zijn mes in één horizontale steekbeweging in de hals van Gunnar DE VLIEGER.

Rita VAN GEYTE kon op het nippertje een andere baby, Stan VAN SCHOOR, wegbrengen uit de speelzaal naar de slaapzaal. Kim DE GELDER liep hen achterna maar Rita VAN GEYTE slaagde erin om de deur van de slaapzaal geblokkeerd te houden door er tegen te duwen en de klink omhoog te houden. De beschuldigde verklaarde achteraf dat mocht hij zijn binnen geraakt, hij beiden zou vermoord hebben. Vervolgens ging hij terug naar de speelzaal waar hij werd opgemerkt door Sabrina LISSENS en Joyce DE LANDSHEER die ondertussen 10 kindjes hadden kunnen ontzetten naar het buitenterras. Wanneer Sabrina en Joyce met hun peuters over het houten terras vluchtten richting de parking, verscheen de beschuldigde plotseling op het terras. Hij hoorde naar eigen zeggen die kindjes

huilen en gebod hen stil te zijn door “Ssst” te zeggen. Hij stapte op Sabrina LISSENS af en verwondde Tars VAN WEZENBEECK en Zoë VAN HAESENDONCK, die in dezelfde richting stapten, met zijn mes in één zwaaibeweging in de achterkant van hun hals en hoofd. Zoë schopte hij nog tegen de draadafsluiting aan. Seppe TACKAERT liep ondertussen op het grasveld aan het terras en werd door de beschuldigde in het bovenlichaam en de hals gestoken. Tijdens de raid buiten werden ook nog Julie LAMPERS, Jef PAUWELS en Jilka DE VILDER met een mes verwond, voornamelijk in de halsstreek en aan het hoofd. Vier peuters bleven fysiek ongedeerd, namelijk Laure DE LANDTSHEER, Gun GOUBERT, Celine DE NIJS en Nien BEHIELS. Zij ontkwamen aan de messen van Kim DE GELDER, enerzijds door tijdsgebrek van de laatste en anderzijds door het heldhaftige optreden van de kinderverzorgsters. Dit gold ook voor de kindjes Githe VAN MOL en Mies VAN BELLE die zich gelukkig in een slaappleats bevonden in het kinderdagverblijf waar DE GELDER hen, ondanks zijn wil om alle kindjes te vermoorden, niet kon aantreffen.

Op een latere vraag van de onderzoekers waarom hij met zijn mes vooral stak in de hals en in de buik, antwoordde de beschuldigde: *“omdat dat de meest fatale streken zijn, streken waar je het snelst kunt aan sterven”*.

Toen de beschuldigde bij zijn vlucht over het hek kroop, liet hij zijn mes vallen. Eenmaal over het hek zag hij aan de buitenzijde van het hek een tweede mes van hem liggen dat volgens hem uit zijn rugzak moest gevallen zijn. Hij stapte op zijn fiets en reed weg via het park. Een getuige, Guido CRAPOEN, verklaarde dat hij DE GELDER vlot over de afsluiting zag kruipen, zijn mountainbike zag nemen en hem op een rustige manier zag wegfietsen richting Koning Albertstraat. DE GELDER verklaarde dat hij op zijn vluchtweg sirenes hoorde en er daarom rekening mee hield dat de politie achter hem aanzat. Hij overwoog daarom om een huis binnen te dringen teneinde zich tijdelijk te verbergen. Hij zou trachten met een smoes om te telefoneren het huis binnen te raken en vervolgens de bewoner(s) te doden. Hij zag daarbij twee voordelen, met name enerzijds wachten tot de kloppacht

van de politie over was en anderzijds zichzelf weer tot rust te brengen. Van het plan om een woning binnen te dringen, zag hij uiteindelijk af.

Op zijn vluchtweg probeerde DE GELDER de sirenes achter zich te houden door kleine wegen te nemen. Hij gaf aan dat hij zich in een dreef had omgekleed (Macharisdreef te Lebbeke) en beschreef in een verhoor gedetailleerd zijn vluchtroute vanaf de N41 (ringweg Dendermonde) tot de plaats van zijn uiteindelijke arrestatie (Lebbeke).

Ongeveer één uur na de feiten om 11.25 uur werd Kim DE GELDER gearresteerd te Lebbeke, ter hoogte van het kruispunt Kleine Snijdersstraat en Poelstraat. Inspecteur Patrick DE MEY kruiste in de Kleine Snijdersstraat Kim DE GELDER. Zijn aandacht werd getrokken door de fietser in wie hij elementen herkende uit de via de politiepost doorgekregen persoonsbeschrijving waardoor hij besloot dat het mogelijks om de dader zou kunnen gaan. De inspecteur ging over tot controle en stelde daarbij vast dat DE GELDER verkeerde informatie gaf over zijn identiteit en woonplaats. Hij gaf ook aan dat hij van Grembergen kwam en richting winkelcentrum fietste. Geconfronteerd met de opmerking van de politie-inspecteur dat het winkelcentrum de andere richting uit was, vertoonde DE GELDER een glimlach. Deze houding en antwoorden sterkten het vermoeden bij de inspecteur dat het kon gaan om de dader van de feiten in het kinderdagverblijf. DE GELDER werd dan ook staande gehouden en gefouilleerd. Er volgde nadien politieversterking voor de definitieve arrestatie (zie hierboven).

* *

*

Op 19 februari 2009 werd de wedersamenstelling gepland in het Kinderdagverblijf “Fabeltjesland”. Deze werd grondig voorbereid en de grote middelen werden ingezet. De beschuldigde Kim DE GELDER deelde enkele dagen voor de uitvoering van de

wedersamenstelling laconiek mee dat hij weigerde om daaraan mee te werken. De wedersamenstelling ging toch door in afwezigheid van de beschuldigde en werd gehouden op basis van de vroegere verklaringen van de beschuldigde, van de getuigenissen van de slachtoffers-getuigen en van de resultaten van het sporenonderzoek. Ook de medewerking aan de wedersamenstelling in de woning van Elza VAN RAEMDONCK, gepland op 23 en 24 april 2009, werd in laatste instantie geweigerd door de beschuldigde. Gelet op het feit dat er bij deze feiten geen getuigen waren, kon de wedersamenstelling niet plaatsvinden.

* *
*

Zoals gebruikelijk in een gerechtelijk onderzoek naar zulke feiten stelde de onderzoeksrechter diverse deskundigen aan teneinde waar mogelijk medisch-wetenschappelijk advies uit te brengen ten laste en ten ontlaste met betrekking tot de bewijselementen van de zaak.

*

In opdracht van de onderzoeksrechter stapte de wetsdokter M. DE LEEUW af met de gerechtelijke diensten op de plaats der feiten in de woning van Elza VAN RAEMDONCK op 16 januari 2009. Hij trof er het dode lichaam van het slachtoffer aan in de slaapkamer tussen het bed en de muur. Het hoofd steunde tegen de bedsponde. Haar kledij vertoonde op verschillende plaatsen perforaties en was besmeurd met bloed. Ter hoogte van de onderbuik puilden de darmen door haar broek. De wetsdokter stelde ook afweerletsels vast.

In opdracht van de onderzoeksrechter stonden de wetsdokter M. DE LEEUW en W. JACOBS de gerechtelijke diensten ook bij tijdens de afstapping op 23 januari 2009 ter plaatse in het kinderdagverblijf "Fabeltjesland". In hun deskundig verslag

rapporteerden de wetsdokters dat zij ter plaatse twee dode lichamen aantroffen. Corneel VERMEIR, een kindje van 9 maanden, lag op de grond en was nog volledig gekleed. Het slabbetje was aan de bovenzijde uitgesproken bebloed. Rond het hoofd van het kindje was er een grote plas bloed. Hij lag met zijn hoofdje geroteerd naar rechts, het rechterbeentje lag gestrekt, het linkerbeentje met geplooid knie en de beide armpjes lagen uitgestrekt, weg van het lichaam. Links van de baby stond een uitermate met bloed besmeurde kinderstoel. Ter hoogte van zijn voetjes lag er speelgoed op de grond. Marita BLINDEMAN werd dood aangetroffen in de keuken op een mat ter hoogte van de toegangsdeur. Zij lag op haar rug, het linkerbeen was geplooid in ongeveer 90°, het rechterbeen 180°, geplooid met de voet onder de rechterbil. Haar gelaat, de voorzijde van de romp en beide handen waren bebloed.

In opdracht van de onderzoeksrechter gingen de twee wetsdokters over tot de inwendige lijkschouwingen van de overleden slachtoffers BLINDEMAN Marita, VERMEIR Corneel en GARCIA-ARBESU Leon. Dr. DE LEEUW deed tevens de inwendige lijkschouwing van Elza VAN RAEMDONCK.

Uit de inwendige lijkschouwing – de autopsie – bleek dat Elza VAN RAEMDONCK 17 snij- en steekverwondingen had. Deze bevonden zich ter hoogte van de rechteronderkaak, het rechteroor, de rechterzijde van de hals, het rechter sleutelbeen, de linkertepel, de rechterbiceps en –triceps, de rechtervoorarm en polsen, de linker bovenbuik met vier perforaties van de dundarm, de linker handpalm en de rechterschouder. Het hartzakje was doorboord over een lengte van 8 cm. Het slachtoffer vertoonde ook meerdere afweerletsels. De steekverwondingen gaven aanleiding tot de volgende inwendige letsels: scheurwonde van de rechter halsbloedvaten, van de hartspier en borstaorta en van de dunne darm en het buikvlies. De wetsdokter M. DE LEEUW besloot dat het slachtoffer overleden was aan de gevolgen (inwendige verbloeding) van de opgelopen steekverwonding in de borst. Hij situeerde het tijdstip van overlijden kort na de middag van 16 januari 2009.

Met betrekking tot het slachtoffer Corneel VERMEIR stelden de wetsdokters W. JACOBS en M. DE LEEUW bij de autopsie vast dat het kindje van bijna 10 maanden één grote steekwonde ter hoogte van de rechterhals vertoonde. De wonde was 5,5 cm lang en de perforatielengte 4,6 cm. Deze steek sneed volledig de rechterhalsbloedvaten (ader en slagader) door. Het steekwapen had een impact op de laterale zijde van de halswervelzuil. Het betrof een nagenoeg volledige doorsteking (van voor naar achter) van de rechter hals/nek. De wetsdokters besloten dat het slachtoffer overleden was aan massieve verbloeding ten gevolge van de opgelopen messteek in de hals.

Uit de autopsie van het slachtoffer Leon GARCIA-ARBESU stelden de wetsdokters W. JACOBS en M. DE LEEUW vast dat het kindje van 9 maanden een steekwonde vertoonde van 16,5 cm welke dwars doorheen de linkerthorax ging en hierbij de grote bloedvaten ter hoogte van het linkersleutelbeen beschadigde. De steekwonde ging volledig doorheen de linkerborstkas. Verder vertoonde het slachtoffer nog een snijverwonding ter hoogte van de rechterschouder en kneuzingen aan de rug. De wetsdokters besloten dat het slachtoffer overleden was ten gevolge van een hemodynamische shock na massieve inwendige verbloeding ten gevolge van de opgelopen steekverwonding. Het kindje werd na de feiten nog gereanimeerd maar overleed in het ziekenhuis.

De wetsdokters W. JACOBS en M. DE LEEUW stelden bij de autopsie van Marita BLINDEMAN vast dat zij 11 snij- en steekverwondingen had opgelopen overeenkomend met 4 majeure messteken waarvan er één dwars doorheen de rechterborstkas ging, één messteek dwars doorheen de linkerbovenarm, één op de rechterhand en één messteek dwars doorheen het linkergelaat en -nek. De snijwonde op de linkerwang was 7,2 cm, op de linkerborst 4,4 cm en op de linkerbovenarm 8,3 cm. Er waren ook verschillende snijwonden van enkele centimeters op de rechterhand. Het slachtoffer vertoonde verder nog meerdere afweerletsels, o.a. ter hoogte van de linkerhand. De gegevens van de lijkschouwing

lieten toe, te stellen dat het slachtoffer ter plaatse overleden was door een hypovolemische shock ten gevolge van de opgelopen steekverwondingen.

De wetsdokters W. JACOBS en M. DE LEEUW voerden ook onderzoeken aan het lichaam uit bij de slachtoffers die de feiten overleefden. Jilka DE VILDER had een ernstige steekwonde ter hoogte van de rechter nekstreek, overgaand naar de rug. Zij had ook nog letsels aan de rechter thorax, de linker knie en het voorhoofd. Senne VAN WILDEMEERSCH had een dwarse snijwonde ter hoogte van de voor- en linkerzijde van de hals. De spiervliezen waren ingesneden. Er waren ook verwondingen aan de linker triceps, en het rechterbeen. Tars VAN WEZENBEECK vertoonde een ernstige steekwonde in de hoge nek links en in de linkerhand. De nekspieren dienden gehecht te worden. Seppe TACKAERT had een grote snijwonde die verliep van de linker nek tot op het bot. Deze diende chirurgisch gehecht te worden. Jef PAUWELS had een ecchymose van 2,5 cm op het voorhoofd en een steekletsel van 1 cm ter hoogte van het bovenste gedeelte van het borstbeen. Julie LAMPERS had een snijletsel van 5 tot 10 cm in de hals links. Zoë VAN HAESENDONCK vertoonde een cirkelvormige snijwonde in de behaarde hoofdhuid van 10 cm lengte, 4 streepvormige ecchymosen in de nek rechts en een snijwonde van 1,5 cm in de rechter voorarm. Lorena TEXEIRA-DA SILVA had een steekwonde op de onderkaak links van 4 à 5 cm, en een steekwonde in de lage hals links. De slokdarm was geperforeerd over een afstand van 1,5 cm anterior en 0,8 cm posterior. De nervus laryngeus recurrens (een belangrijke zenuw in de keel en borstkas) was doorgesneden. Het kindje moest kunstmatig beademd worden. Gunnar DE VLIAGER had een snijwonde ter hoogte van de voorzijde van de hals en een wonde presternaal, reikend tot in de subcutis (onderhuids). Rita VAN GEYTE had letsels in de rechter- en linkerhals, in de schouders, de rechterbovenarm en rechterwijsvinger. Hilde DE BONDT liep snijletsels op achter het rechteroor, aan de rechterknie, in de behaarde hoofdhuid en had een verstuijing van de linkerduim.

*

Door de onderzoeksrechter werd Dr. Apr. J. CORDONNIER, toxicoloog, aangesteld teneinde het bloed- en urinestaal dat werd afgenomen bij de beschuldigde Kim DE GELDER op de dag van de feiten in Dendermonde, te onderzoeken. Dit toxicologisch onderzoek wees uit dat er noch toxische stoffen, noch alcohol, noch geneesmiddelenbestanden, noch verdovende middelen of psychotrope stoffen waren aangetroffen in zijn lichaam.

*

De deskundige prof. Dr. W. JACOBS ging over tot de DNA-bepaling van de opgenomen sporen en van de bloedstalen van de slachtoffers en de beschuldigde en deed daarna een vergelijkend DNA-onderzoek. Uit dit DNA-onderzoek bleek dat het DNA-profiel van de beschuldigde ondermeer terug te vinden was op de gebruikte wapens, op bepaalde slachtoffers en op bepaalde voorwerpen aangetroffen op de plaatsen der feiten.

*

Zoals gebruikelijk werd de beschuldigde ook onderworpen aan een psychiatrisch onderzoek. De psychiaters-deskundigen dr. P. COSYNS, dr. R. DEBERDT, dr. M. GABRIEL, dr. H. HELLEBUYCK en dr. D. STEEMANS werden door de onderzoeksrechter aangesteld.

Dit college van vijf psychiaters-deskundigen besloot in zijn rapport, neergelegd op 29 maart 2010, dat de beschuldigde Kim DE GELDER op het ogenblik van de ten laste gelegde feiten en op het ogenblik van het neerleggen van het deskundig verslag, niet in staat van krankzinnigheid, noch in een ernstige staat van geestesstoornis of van zwakzinnigheid verkeerde, die hem ongeschikt maakte tot het controleren van zijn daden. Op het ogenblik van het onderzoek verkeerde hij evenmin in deze staten. Hij vormt volgens het college duidelijk een gevaar voor zichzelf en vooral voor de maatschappij.

Het college kwam tot het besluit dat er bij de beschuldigde sprake is van een geestesstoornis. Zij stelden namelijk bij hem de diagnose van een schizotypische persoonlijkheidsstoornis met antisociale en narcistische trekken, waardoor hij korte psychotische opstoten kan doen en depressieve episodes kan ontwikkelen. Wel veinst hij vaak de psychotische symptomen hetgeen dan ook weer gezien kan worden in het kader van zijn persoonlijkheidsstoornis van antisociale en narcistische trekken. Er is geen evidentie van schizofrenie, psychotische depressie, autisme, en/of manisch depressieve stoornis.

Het college besloot dat Kim DE GELDER wel degelijk controle had over zijn daden. Het college schetste in het rapport dat de beschuldigde alles minutieus gedurende minstens 5 maanden had voorbereid. Het op die manier georganiseerd multipel handelen gedurende een lange periode kan volgens het college niet verklaard worden, mocht er sprake zijn van een bestendig waansysteem of psychotische verstandverbijstering. Het kan niet dat akoestische hallucinaties (stemmen) zijn handelen op die wijze stuurden. Het college heeft in die zin trouwens de beschuldigde onderworpen aan een psychologische testing (uitgevoerd door Dr. HELLEBUYCK en psycholoog NYS). Het besluit wees sterk op het veinzen of simuleren van psychoses of concreet van de imperatieve stemmen. DE GELDER heeft dit trouwens gedurende het ganse onderzoek zelf vaak toegegeven aan de psychiatrisch deskundigen, tegenexperten en positionele onderzoekers. Hij had controle over zijn daden.

Het college van deskundigen analyseerde eveneens het cognitief vermogen (vermogen tot redeneren en nadenken). De deskundigen oordeelden dat de cognitieve vermogens van de beschuldigde niet in die mate waren aangetast dat hij een verkeerde inschatting maakte van zijn daden. Hij had volgens hen vanuit zijn inzichten mogelijkheid om te kiezen om al dan niet over te gaan tot zijn moordplannen. Hij had m.a.w. het intellectueel vermogen om zich een redelijke voorstelling te maken van de strafbare situatie, te weten wat goed en kwaad was. De beschuldigde zei dit zelf aan één van de psychiaters: *“Ik was in strijd met mezelf. Het was logisch aan de ene kant en aan de andere kant wist ik dat het niet kon”*. De

innerlijke druk van de stemmen was volgens het college niet realistisch maar geveinsd. Gelet op de maandenlange minutieuze voorbereidingen in een periode dat hij normaal functioneerde in de maatschappij, besloot hij toch om telkens door te gaan en criminele afwegingen te maken. Zelfs op de dag van de feiten in het kinderdagverblijf maakte hij cognitieve afwegingen. Zo besliste hij om zijn eerste doelwit (crèche aan het Sas te Dendermonde) niet binnen te gaan omdat er teveel werkmannen buiten stonden en hij de poort niet zag. Ook toen hij “Fabeltjesland” binnenging, wou hij op een gegeven moment nog terug maar de deur ging automatisch dicht achter hem en hij realiseerde zich dat een opvoedster hem gezien had met een mes. Het college besloot dan ook dat de beschuldigde in staat was en is onderscheid te maken tussen wat mag en niet mag, tussen goed en kwaad. Het waren geen moorden van iemand die impulsief en ongeorganiseerd te werk ging. Hij was zeer goed voorbereid, ging koelbloedig te werk (ook na de feiten) en had de keuzevrijheid om te stoppen. Na een eerste mislukte poging in de Galgstraat te Vrasene bij de familie VAN DER WESTERLAKEN had hij er ook voor gekozen om opnieuw toe te slaan.

Het college stelde wel dat hij korte psychotische opstoten heeft en dan eventueel wel kort aan een hallucinatie of waan kan leiden. Zijn geestesstoornis is de schizotypische persoonlijkheidsstoornis. Aan die persoonlijkheidsstoornis koppelden zij ook narcistische en antisociale trekken. Alzo kwamen de deskundigen tot een beschrijving van motieven die betrekking hebben op zijn persoonlijke relatie met de samenleving. Ze besloten ook duidelijk dat de stoornissen geen invloed hadden of hebben op zijn controle- en oordeelsvermogen.

Vanuit zijn levensloop en vanuit het deskundig psychiatrisch onderzoek kwam naar voor dat de beschuldigde Kim DE GELDER zich gefrustreerd, enigszins vernederd en niet begrepen voelde. Deze haat en woede konden volgens de psychiaters mee de oorzaak zijn voor de ernstige homicide en voor hem gezien worden als herstel van een voor hem subjectief onrecht. Bij seriemoordenaars zoals de beschuldigde was deze ontwikkeling van haat, woede en vergelding een belangrijk gegeven in de criminogenese (het ontstaan en de wortel van de criminaliteit). Bovendien was het

voor het college van psychiaters duidelijk dat hij bij zichzelf een soort almacht ontwaarde. Op vele momenten in het onderzoek voelde hij zich superieur en almachtig (t.a.v. politie, psychiaters, gevangenispersoneel enz.) en identificeerde hij zich als een god die kan beslissen over leven en dood. Hij had een missie voor het plegen van de feiten, voelde zich speciaal en slimmer dan anderen en schepte op. Ook de roem speelde een rol bij hem waardoor hij o.a. de media na de moord op VAN RAEMDOCK op de voet volgde en een “scorebord” bijhield. Ook een mate van depressie zal een rol gespeeld hebben maar de deskundigen gaven aan dat deze depressie in de vorm die hij had, geen voldoende oorzakelijk verband had met de feiten.

De motieven voor de misdaden en de bereidheid tot het uitvoeren ervan konden volgens het college naast het bovenstaande ook gekoppeld worden aan nog twee andere persoonlijkheidsstoornissen: de antisociale en narcistische persoonlijkheidsstoornis. Wat betreft de antisociale persoonlijkheidsstoornis heeft het onderzoek uitgewezen dat betrokkene uit was op wraak, geen empathie had, gewetenloos, egocentrisch, manipulatief, arrogant en sadistisch was. Het narcisme kwam tot uiting in zijn arrogant gedrag, gebrek aan empathie, verwachting tot voorkeursbehandeling, vraag naar roem, het zichzelf zien als een redder/almachtige/messias.

Het besluit van een combinatie van een schizotypische persoonlijkheidsstoornis met de narcistische en antisociale trekken, plaatste hem voor het college niet in het spectrum van de echte psychose (ziekte) maar in het veld van de neurose. Een neurose is een persoonlijkheidsstoornis waarbij de realiteitstoetsing intact is en geen ziekte. De beschuldigde bevond zich volgens het college op de lijn van het psychotisch spectrum op het punt van de overgang van een narcistische en antisociale persoonlijkheidsstoornis naar een schizotypische persoonlijkheidsstoornis waarbij hij slechts episodisch korte psychotische opstoten kan doen zoals beschreven in zijn voorgeschiedenis en tijdens de detentie. Er was dus volgens het college van psychiaters geen psychotisch ziektebeeld en zij stelden daarbij dat de vroegere medische behandelaars bij de beschuldigde ook nooit een psychose zoals

schizofrenie hadden vastgesteld. Zijn beeld van de maatschappij en zijn opvatting over de normen waren niet vertekend door een ziekte of psychose maar waren een beeld dat hij zich voorhield ingegeven vanuit zijn persoonlijkheid, gekleurd door een gefrustreerd narcisme dat hem verbitterde en isoleerde van de anderen. Dit vormde voor het college de voedingsbodem van zowel compenserende almachtsfantasieën als van algemene vijandigheid en dit mondde uiteindelijk uit in seriële doding van voor hem onbekende mensen. Zijn criminologisch profiel heeft de kenmerken van zowel een seriemoordenaar (minstens 3 slachtoffers op verschillende tijdstippen) als een massamoordenaar (minstens 3 slachtoffers op 1 tijdstip en op 1 plaats). Het college stelde vast dat hij meer kenmerken vertoonde van de “visionary killer” (zeker wat de keuze van willekeurige slachtoffers betreft) maar dat hij zeer planmatig werkt zoals de “mission serial killer” (vanuit een bepaalde missie/opdracht en almacht).

*

De beschuldigde stelde zelf twee tegenexperten aan, namelijk Dr. K. RINGOET en Dr. D. DE BRUECKER. Hun verslag werd neergelegd op 13 januari 2012. Dit rapport besloot dat het onmogelijk is om bij Kim DE GELDER te spreken van een afwezigheid van enige geestesstoornis. De tegenexperten verwezen daarbij naar de geschetste levensloop en het gedrag van Kim DE GELDER. Uit eigen observaties in de gevangenis vertoonde hij volgens hen ernstige psychopathologische kenmerken: hij gedroeg zich namelijk bizar want sprak over geesten, reïncarnatie en zag zichzelf als een messiasfiguur. Tenslotte waren er voor de tegenexperten de feiten zelf die met geen mogelijkheid vanuit een normale motivatie te verklaren zijn. Het leek hen onmogelijk enige normale, zinnige verklaring te vinden voor het vermoorden van een voor hem onbekende vrouw en voor de moorden in een kinderdagverblijf. De motivatie van het misdrijf moest volgens hen ongetwijfeld in de abnormaliteit of ernstige psychopathologie worden gezocht, namelijk het ageren op niet invoelbare waandenkbeelden.

Wat betreft de controle van zijn daden besloten de twee tegenexperten dat de beschuldigde gestructureerd en planmatig te werk was gegaan. Vooraf plande hij zijn

daden en achteraf was hij zich zeer goed bewust van zijn daden. Hij handelde bewust en doelgericht zodat in deze betekenis hij volgens hen wel degelijk controle had over zijn daden. Maar zij plaatsen dit gegeven in de psychische achtergrond waartegen de misdrijven waren gepleegd. Het ontbrak bij betrokkene aan ziekteinzicht en aan besef dat zijn waarnemingswereld was vertekend. Zijn gewelddadig gedrag kon volgens de tegenexperten geduid worden vanuit de subjectieve waanwereld waarin de beschuldigde zich bevond. Zijn motieven voor de ernstige feiten moeten in een abnormale en pathologische belevingswereld worden gezocht. Daarenboven zijn er de persoonlijkheidskenmerken die mee een rol speelden. De motivatie om de daden te kunnen plegen was voor de tegenexperten wel degelijk te zoeken in een psychotisch ziektebeeld: DE GELDER leefde in een pathologische en niet aan de realiteit gerelateerde belevingswereld en dit compromitteerde in ernstige mate zijn vermogen tot normaal handelen, en dit bij een bewaard vermogen tot planmatig en doelgericht handelen. Tenslotte speelden situatieve factoren een rol: hij had zich van de maatschappij geïsoleerd.

Volgens de tegenexperten handelde de beschuldigde dus rationeel en doelbewust, echter gemotiveerd en gecontroleerd door een ernstig psychiatrisch ziektebeeld dat zijn oordeelsvermogen aantastte op het moment van de feiten. Zij concludeerden tenslotte dat de beschuldigde nog steeds een ernstig en blijvend gevaar vormt voor de maatschappij.

*

De onderzoeksrechter gaf op 16 januari 2012 aan het college van deskundigen de bijkomende opdracht om een verslag te maken over de tegenexpertise. Het college van psychiatrisch deskundigen legde dit rapport neer op 30 maart 2012. Het college bleef ook na de tegenexpertise en de samenkomst met de twee tegenexperten bij zijn standpunt.

Het college wees er bij die bespreking op:

- Dat de tegenexpertise vooral gebaseerd is op de informatie die enkel verkregen werd bij DE GELDER zelf en zijn ouders. Dat er daarbij zeer weinig wordt verwezen naar het verslag van het college dat nochtans een zeer uitgebreid moraliteitsonderzoek bevat;
- Dat de tegenexperten bij het schetsen van het zogenaamde waansysteem waarin DE GELDER leefde en bij het uitwerken van de auditieve hallucinaties (stemmen) voorbij gaan aan het feit dat DE GELDER de maanden voor de feiten normaal functioneerde in zijn professionele en sociale omgeving;
- Dat uit de studie van de medische dossiers blijkt dat de klachten in 2007 door de behandelende artsen niet getypeerd werden als schizofrenie door gebrek aan voldoende symptomen in tegenstelling tot wat de tegenexpertise voorhoudt;
- Dat het college besluit dat er van schizofrenie geen sprake is zoals de tegenexperten concluderen. Dat er wel sprake is van een schizotypische persoonlijkheidsstoornis naast andere stoornissen van egocentrisme, manipulatief en veinzend gedrag, narcisme en gebrek aan inlevingsvermogen;
- Dat de persoonlijkheid van DE GELDER wordt geplaatst op het psychotisch spectrum van de overgang van narcistische en antisociale persoonlijkheidsstoornis naar schizotypische persoonlijkheidsstoornis waarbij hij alleen episodisch korte psychotische opstoten kan doen;
- Dat hij voor, tijdens en na de feiten planmatig en doelbewust handelde, dat hij in staat was om zijn daden en gedraging in te schatten en te controleren, dat hij wel degelijk de keuze had om te stoppen en niet ageerde vanuit een waansysteem en stemmen. Dit is de mening van de meerderheid van het college.

Het definitieve besluit van het college was ook na de studie van de tegenexpertise dat er geen sprake was van schizofrenie en dat DE GELDER dus ook niet psychotisch was. Hij was in staat om zijn daden in te schatten en te controleren. Hij voldoet niet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een internering. Door zijn dubbel profiel van seriemoordenaar en massamoordenaar is hij uiterst gevaarlijk voor de maatschappij.

*

De beschuldigde werd tweemaal onderworpen aan een spect-scan van de hersenen die werd geëvalueerd en geïnterpreteerd. Er werd vastgesteld bij het hersenonderzoek dat er een significant en uitgebreid perfusiedeficit vast, voornamelijk thalamair bilateraal en ter hoogte van verschillende associatieve gebieden in de temporo-parieto-occipitale cortex. De deskundigen konden aan dit specifiek psychiatrisch-organisch syndroom geen specifieke gedragsstoornissen koppelen maar waren van oordeel dat dit deficitair patroon paste bij perceptiestoornissen.

*

Tijdens het gerechtelijk onderzoek werd ook door Dr. CORDONNIER een farmacologisch deskundigenrapport opgesteld omtrent de inname van medicatie door Kim DE GELDER tijdens de detentie.

Dr. CORDONNIER heeft ook samen met de wetsgeneesheren dr. FLORE en dr. VAN PARYS op 19 december 2011 een deskundig verslag neergelegd m.b.t. een vergelijkende studie in de gevangenis van Brugge m.b.t. het geneesmiddelengebruik van gedetineerden in de categorie van beklaagden onder de leeftijd van 30 jaar (categorie waarin Kim DE GELDER zich bevindt). Uit dit rapport bleek dat in de gevangenis van Brugge ongeveer 11 procent van deze populatiecategorie net dezelfde psychofarmaca toegediend kreeg als DE GELDER. Dit zijn Seroquel en Risperdal (antipsychotica/neuroleptica) en Sipralexa (antidepressivum). Daarnaast gebruikte nog een deel van deze populatiecategorie in Brugge andere gelijkaardige psychofarmacamedicatie, hetgeen leidde tot de vaststelling dat het percentage van die gedetineerden die psychofarmaca nam, zoals de beschuldigde deed, nog veel hoger was, namelijk 25 procent.

Dit verslag stemt overeen met de studie van het Directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de FOD Justitie over het voorschrijven van psychoactieve geneesmiddelen in de Belgische gevangnissen dat op vraag van de

onderzoeksrechter werd gevoegd in het dossier. Deze zogenaamde puntmeting in het jaar 2010 werd gedaan door de hoofdapotheeker VAN MEIR en de geneesheer-directeur Dr. TODTS van de Centrale Dienst voor Gezondheidszorg van de Gevangenen. In deze studie werd per gevangenis bekeken wat het gebruik is van medicatie i.v.m. het zenuwstelsel (psychiatrische medicatie / psychofarmaca) door de gedetineerden. Dit rapport stelde o.a. dat 52,85 % van de gedetineerden medicatie neemt en 37,96 % psychofarmaca. Voor de specifieke categorie van gedetineerden waarin DE GELDER zich bevindt, namelijk voorlopig gehechten van minder dan 30 jaar, besloot het rapport dat 25 % psychofarmaca neemt (meestal benzodiazepines en/of antidepressiva).

* *
*

Hangende het gerechtelijk onderzoek legde Kim DE GELDER strafrechtelijke klachten neer tegen het college van psychiatrisch deskundigen wegens valsheid in geschriften en wegens schending van het beroepsgeheim. Hij legde ook een strafrechtelijke klacht neer tegen een vroegere behandelende geneesheer, namelijk Dr. E. DE BLEEKER, wegens schuldig verzuim. Al deze klachten werden ongegrond verklaard en de geviseerde personen werden buiten vervolging gesteld.

* *
*

Zoals gebruikelijk in een moordonderzoek werden de moraliteiten van de beschuldigde en de slachtoffers onderzocht.

Uit het moraliteitsonderzoek van de beschuldigde Kim DE GELDER kan het volgende worden onthouden.

DE GELDER Kim werd geboren op 13 oktober 1988 te Lokeren. Zijn ouders zijn DE GELDER Nic en D'HAESE Katia. Hij heeft een broer Tim die ongeveer anderhalf jaar jonger is en een zus Lynn die ongeveer zes jaar jonger is. Uit alle verklaringen blijkt dat het huwelijk van Nic DE GELDER en Katia D'HAESE een stabiel en goed huwelijk is waarin alle kinderen goed werden opgevoed, verzorgd en opgevangen. Vader Nic is adjunct-werkleider bij een watermaatschappij, moeder Katia is gegradueerd verpleegkundige. Kim DE GELDER had (meestal) en heeft een goede band met zijn ouders, broer en zuster.

De beschuldigde kreeg een goede opvoeding, werd door zijn ouders, grootouders en andere familieleden heel graag gezien en gedroeg zich voorbeeldig en pienter. Vanaf zijn vijftiende jaar voelde hij zich minder gelukkig. De hulp en bijstand die de ouders daarbij leverden of vroegen aan anderen, werd door de beschuldigde niet geapprecieerd waardoor hij zich vanaf dan meer en meer afstandelijk begon te gedragen ten aanzien van zijn gezin en familie. Dit leidde later tot de reactie dat hij niets meer te maken wilde hebben met zijn ouders. Na het vertrek uit de ouderlijke woning op zijn twintig jaar, enkele maanden voor de feiten, verbrak hij zo goed als volledig zijn band met de familie. Zijn vader verklaarde dat de beschuldigde zich zeer denigrerend kon gedragen ten aanzien van zijn moeder. Thuis gedroeg hij zich afstandelijk, oppervlakkig en achterdochtig. Buitenshuis gedroeg hij zich dan weer normaal. Om die redenen contacteerden de ouders artsen en psychologen die hen echter meedeelden dat er niets abnormaals aan de hand was. De ouders verklaarden dat zij bij psychiater Dr. E. DE BLEEKER uit Sint-Niklaas op consultatie waren gegaan met het oog op een opname voor behandeling, maar dat deze dokter stelde dat er geen noodzaak was tot gedwongen opname. De psychiater stuurde Kim DE GELDER wel door naar een ambulante psychologische begeleiding.

Beide ouders deelden tijdens het moraliteitsonderzoek mee dat hun zoon slim genoeg was, heel goed mensen kon taxeren en vaak mensen probeerde te

manipuleren, onder meer zijn behandelende psychologen en psychiaters. Volgens de vader was zijn zoon iemand die doordacht en voorbereid te werk ging en iemand die zich perfect kon aanpassen aan het milieu waarin hij terecht kwam. Hij was gehoorzaam, hield zich aan de huisregels maar kon het niet verdragen als hij werd terechtgewezen. Zijn moeder verklaarde dat hij in staat is om mensen zodanig te beïnvloeden en te manipuleren zodat hij uiteindelijk zijn wil en gedachten kan doordrukken. Hij leverde volgens haar geen half werk af maar streefde de perfectie na.

In de kleuter- en basisschool waren er geen problemen met de beschuldigde. De overstap in het vierde leerjaar van een klassieke basisschool naar een “leefschool” voelde hij aan als een aanzienlijke verbetering van zijn onderwijs. Daar kon hij zich meer uitleven en actiever deelnemen aan de leerprojecten. In de middelbare school te Stekene begon hij eerst in de richting moderne humaniora om al na één maand over te schakelen naar het Technisch Instituut van Sint-Niklaas. Daar studeerde hij de eerste vier jaren sociale en technische wetenschappen en in de laatste twee jaren farmaceutisch technisch assistent (periode van 2000 tot 2006). Hij haalde gemiddeld 70 procent. Er zijn geen problemen gemeld met de directie, leraren en medeleerlingen. Wel had hij de neiging zich soms af te zonderen en te dagdromen. Na het middelbaar onderwijs was DE GELDER van plan om de universitaire studie psychologie aan te vatten, maar deze keuze werd hem zowel door de klassenraad van het zesde middelbaar als door zijn ouders afgeraden omdat deze studie te zwaar zou zijn. Hij koos dan uiteindelijk om de lessen te gaan volgen in de richting verpleegkundige aan de Katholieke Hogeschool te Sint-Niklaas, samen met zijn vriend Thomas BRACKE. Omdat vooral de resultaten van zijn stage in het ziekenhuis onvoldoende waren en omdat de leerkrachten vonden dat hij niet geschikt was voor verpleegkundige, stopte hij met studeren in maart 2007. Volgens BAERT Isabelle, stagebegeleidster van de hogeschool, mislukte Kim DE GELDER omdat hij geen empathie toonde met de patiënten, geen initiatief nam en te traag was.

Kim DE GELDER heeft geen noemenswaardige medische problemen gekend. Wel vertoonde hij vanaf zijn vijftiende jaar gedragsproblemen van opstandigheid,

depressie, bizarre houding en slapeloosheid. De ouders verklaarden dat hij ervan hield om hen te laten schrikken en hen te vernederen. Vooral naar zijn moeder toe toonde hij haat en ernstige beledigingen van lichamelijke en geestelijke aard. Deze gedragingen waren enkel geweten door de naaste familieleden. De beschuldigde verklaarde zelf dat hij zich tijdens zijn jeugd jaren anders voordeed dan dat hij zich werkelijk voelde en dat hij zijn “ware ik” aan niemand al had laten zien. Voor de gedragsproblemen werd een beroep gedaan op Dr. DE BLEEKER. Deze psychiater besliste om niet in te gaan op de vraag van ouders tot collocatie. Hij stuurde de beschuldigde wel door naar een psycholoog.

Op het gebied van praktijkstages en professionele activiteiten bracht het moraliteitsonderzoek het volgende naar voor. In het kader van zijn opleiding farmaceutisch technisch assistent liep de beschuldigde stage bij apotheker BEAUPREZ Piet in Lokeren. Volgens deze laatste presteerde hij voor theorie en praktijk net voldoende. Zijn vier weken stage verpleegkunde aan de hogeschool volbracht hij in het Algemeen Ziekenhuis van Lokeren op de dienst inwendige ziekten. Zijn mentor, VAN KERCKHOVE Martine, verklaarde dat hij goed werkte wanneer hij technische zaken moest doen. Maar het lukte hem niet om met patiënten om te gaan. Na het stopzetten van zijn studies had DE GELDER zich van juni tot half juli 2007 in het interim-kantoor Tempo Team ingeschreven. Hij werd zo als handenarbeider tewerkgesteld bij drie bedrijven. DE WEERDT Frederik, office manager van het interim-kantoor, beschreef DE GELDER als een normale, stille en verstandige jongen die meer in zich had dan de taken die hem opgelegd werden. DE WEERDT verklaarde dat hij zeer beleefd was, de opgelegde opdrachten flexibel uitvoerde en dat hij steeds bereid was een taak bij een werkgever uit te voeren. BOCKLANDT Pierre, meestergast bij de N.V. Cogal Belgium, verklaarde dat DE GELDER een kleine maand werkte in de periode mei-juni 2007 als afwerker in het atelier. Volgens BOCKLANDT was Kim DE GELDER een stille jongen die niet opviel en een goede en gemotiveerde werker was die altijd stipt op tijd op het werk was. Hij kwam goed overeen met zijn collega's maar had met collega CHARIF-TRIBAK Khalil op een bepaald moment een incident, waardoor hij werd ontslagen. DE COCK Winfridus, zaakvoerder van de N.V. Van Remoortel uit Belsele en laatste werkgever

van de beschuldigde, verklaarde dat Kim DE GELDER bij hem werkte van 17 september 2007 tot en met 22 december 2008 als magazijnarbeider. Hij begon er als uitzendkracht en kreeg nadien een contract van onbepaalde duur als arbeider. Volgens de zaakvoerder was DE GELDER een verstandige jongen die tot meer in staat was dan de job die van hem verwacht werd. Hij werd door de collega's daar getypeerd als eerder traag maar wel strevend naar perfectie zonder verlet. DE COCK stelde dat hij tevreden was over het werk. Uit diverse verklaringen van collega's bleek dat DE GELDER op het werk stil, ingetogen, dromerig en soms moe overkwam. Toen PALMKOECK Benny in december 2008 bij de firma Van Remoortel kwam werken, werd door de collega's opgemerkt dat DE GELDER meer lachte en praatte. Volgens PALMKOECK had hij zelf contact gezocht met Kim DE GELDER en praatten zij over alledaagse onderwerpen. Op 22 december 2008 nam DE GELDER ontslag. Volgens zaakvoerder DE COCK had DE GELDER hem gezegd dat hij met zijn ouders op 28 december 2008 naar Oostenrijk vertrok om te gaan skiën en dat hij de eindejaarsperiode in familieverband niet wilde missen. Op de vraag van DE COCK wat hij daarna ging doen, antwoordde DE GELDER "*waarschijnlijk reizen*". Op het einde van zijn laatste werkdag deelde hij pralines uit aan alle collega's.

De beschuldigde heeft geen relaties gehad. Hij verklaarde wel enkele keren verliefd te zijn geweest op meisjes. Thomas BRACKE was zijn beste vriend. Samen gingen zij op stap naar de cinema, bezochten feestjes en speelden regelmatig computerspelletjes. DE GELDER werd door Thomas op 22 november 2008 uitgenodigd op zijn verjaardagsfeest. Na dit feest dat normaal verliep, verbrak DE GELDER zonder specifieke reden alle contact met Thomas BRACKE.

Uit het moraliteitsonderzoek blijkt dat de beschuldigde verschillende hobby's heeft gehad en sporten beoefende in clubverband. Zo was hij lid van de jeugdbeweging KSA, volgde hij muziekschool (saxofoon), ging hij paardrijden, beoefende hij karate en breakdance. Diverse getuigen verklaarden dat hij interesse had voor politiek, financiële beleggingen en wetenschap en graag naar actie- en avonturenfilms, thrillers, humoristische en komische films keek. Hij was verder geïnteresseerd in het

tekenen en samenstellen van Chinese figuren. Met zijn vrienden kaartte en schaakte hij regelmatig. Hij had geen enkele verslaving.

De beschuldigde heeft geen veroordelingen opgelopen. Tot de voorliggende feiten was hij nog nooit in contact geweest met de politie en het gerecht.

* *

*

Met betrekking tot de moraliteit van de slachtoffers bracht het gerechtelijk onderzoek de volgende elementen aan het licht. Mijn ambt beperkt zich in deze akte tot de meerderjarige slachtoffers.

Elza VAN RAEMDONCK was bijna 48 jaar gehuwd met Jozef HEYRMAN. Er zijn in het gezin 5 dochters, een pleegdochter en 12 kleinkinderen. Elza VAN RAEMDONCK stond gans haar leven ten dienste van haar gezin en familie. Zij was een ruimdenkende vrouw, verstandig en begaan met haar kinderen en kleinkinderen. Zij was fysiek sterk en heeft gans haar leven hard gewerkt. Ze nam het landbouwbedrijf (groenten- en veeteelt) over van haar ouders. Haar echtgenoot stond, na zijn dagtaak als arbeider, haar bij in het bedrijf. Het was pas de laatste jaren voor haar dood dat zij het wat rustiger had en tijd kon maken voor ontspanning. Ze had een goede zin voor humor, volgde de actualiteit en deed ook binnen de familie het administratieve werk. Haar kinderen, kleinkinderen en vooral echtgenoot Jozef kunnen haar dood nog steeds niet verwerken.

Marita BLINDEMAN was kinderverzorgster in het kinderdagverblijf "Fabeltjesland". Zij heeft één zoon. Ze woonde bij haar moeder en zuster. Zo goed als al haar vrije tijd besteedde ze aan de verzorging van haar hulpbehoevende moeder en zuster en aan de opvoeding van haar zoon. Zij cijferde zichzelf weg voor haar medemensen en nam zo goed als nooit vakantie. Zij was een gezonde hardwerkende en

perfectionistische vrouw. De verantwoordelijke van het kinderdagverblijf omschreef haar als een uitstekende werkneemster “*van het eerste uur*”. Zij had een relatie met Willem VAN IMPE voor wie zij de perfecte levensgezellin was. Ze hadden samen hun toekomst al volledig uitgestippeld: gaan samenwonen en zorgen voor de toekomstige kleinkinderen. Haar dood is een groot gemis voor de familie en kennissen, maar vooral voor haar zoon en voor haar partner.

Rita VAN GEYTE is gehuwd met André DE SMET. Zij hebben twee kinderen. Zij was kinderverzorgster in het kinderdagverblijf waar de feiten gebeurden. Tot de feiten had zij een actief leven, hielp zij naast haar job in de familie en paste vaak op de drie kleinkinderen. Sinds de feiten kan zij dit allemaal niet meer omdat haar fysieke en psychische toestand dit niet meer toelaat. Vooral de constante pijn in de linkerschouder beperkt haar in het functioneren. Zij is nog steeds zeer angstig. De omgeving verklaarde dat zij zich steeds wegcijferde voor anderen en zeer levenslustig was. Zij hield van haar werk en haar collega's. Ze beschouwde de kindjes in het dagverblijf als haar eigen kinderen. Ze kampt nog steeds met een schuldgevoel.

Hilde DE BONDT heeft twee kinderen en heeft een relatie met Frank DE WOLF. Zij was kinderverzorgster in het kinderdagverblijf waar de feiten gebeurden. Ze stond er ook in voor de begeleiding van de stagiairs. Het was haar droomjob. Tot voor de feiten was zij kerngezond. De feiten hebben haar fysiek aangetast en haar leven psychisch ondraaglijk gemaakt. Zij is nog steeds zeer angstig en kampt met een schuldgevoel naar de kindjes toe. Ze behandelde de kinderen in het dagverblijf als haar eigen kinderen. Zij was van nature rustig en een doorzetter.

Katja VAN MEERSCHE werkte sinds 2003 in het kinderdagverblijf als kinderverzorgster en had er verschillende taken. Zij is getrouwd met Bart VAN MOL. Ze hebben één kindje. Zij was tot de feiten zeer gezond en sportief. Sinds de feiten heeft ze fysieke problemen, spierkrampen tengevolge van stress en angstaanvallen. Ze leeft nu teruggetrokken en kan niet meer genieten. Ze vindt innerlijke rust bij het bezoeken van het graf van andere slachtoffers.

Joyce DE LANDSHEER heeft 2 broers en heeft een goed contact met hen en haar ouders. Zij deed stage in het kinderdagverblijf en werd getypeerd als een zeer goede student. Sinds de feiten deed ze alleen nog stage in rusthuizen. Ze is psychisch enorm aangedaan door de feiten, heeft last van angstaanvallen en durft niet meer alleen te zijn. Zij heeft slaapproblemen en ziet steeds de feiten terug. Het speelse en goedlachse dat haar vroeger kenmerkten, is ze grotendeels verloren.

Sabrina LISSENS heeft één zuster en ouders waarmee ze een goede band heeft. Ze is gehuwd met Johny DE WOLF. Samen hebben ze twee kinderen. Ze werkte al sinds 1993 in het kinderdagverblijf waar ze ook stagebegeleider was. Zij had tot de feiten een zeer goede gezondheid, was steeds goedlachs en opgewekt. De feiten hebben haar en haar gezin getekend voor het leven: ze heeft fysieke klachten en leeft eigenlijk in een angstpsychose.

Marleen VAN DAMME is gehuwd met Gustaaf BAEVEGEM en heeft twee kinderen. Het is een hecht gezin. Tot de feiten vertoonde zij geen klachten, was ze vrolijk, optimistisch en rustig. Na de feiten is ze totaal ineengestruikt en voelt ze zich slecht en angstig. Nachtmerries verhinderen haar om te slapen. Ze kan niet meer genieten en moet zich in haar leven beperken tot het uiterst noodzakelijke.

* *

*

Aan het einde van het gerechtelijk onderzoek werd de beschuldigde Kim DE GELDER op 25 februari 2010 (over de feiten in Dendermonde op 23 januari 2009) en op 2 maart 2010 (over de feiten in Beveren op 14 en 16 januari 2009) verhoord door de politionele onderzoekers over de feiten en de elementen van het gerechtelijk onderzoek. Hij legde volgende verklaringen af.

Over de feiten in Beveren, zowel bij de familie VAN DER WESTERLAKEN als bij Elza VAN RAEMDONCK, herhaalde Kim DE GELDER zijn afgelegde bekentenissen zowel qua voorbereiding, qua modus operandi als qua (poging tot) uitvoering. Hij betwistte geen enkel vergelijkend sporenonderzoek. Hij herhaalde zijn bedoeling om iedereen in de Galgstraat en de aansluitende Zillebeekstraat te vermoorden. Doch na de moord op Elza VAN RAEMDONCK voelde hij zich in paniek wegens de moord en wegens de kans om opgepakt te worden. Vandaar dat hij afzag van verdere moorden en zich naar huis begaf. Hij herhaalde dat hij op de terugweg van kledij wisselde om opsporing tegen te gaan. Hij getuigde dat hij na de moord moest bekomen en dat hij een slecht gevoel had: *“Ik heb inderdaad lange tijd op de rand van het bad gezeten, ik was zeer verward. Ik dacht na over wat er gebeurd was en of iemand iets zou gezien hebben. Ik zat met gewrongen gevoel want ik wist niet of ik nu juist of onjuist had gehandeld. Mijn plannen waren in zekere zin niet geslaagd want ik had eigenlijk de bedoeling om alle mensen in de Galgstraat en de Zillebeekstraat te vermoorden.”* Hij verklaarde ook dat zijn woede na de feiten in Beveren nog niet bekoeld was en dat hij bijna onmiddellijk nadien al opnieuw begon aan de voorbereiding voor de feiten in Dendermonde.

Over de feiten in Dendermonde bevestigde de beschuldigde tijdens het eindverhoor zijn eerder afgelegde bekentenissen. Wat betreft het motief herhaalde hij dat hij wraak wou nemen op de maatschappij om dat die tegenover hem te hard was geweest. Hij was naar eigen zeggen zeer kwaad op alle mensen in de wereld waardoor hij zoveel mogelijk mensen het ergste wou aandoen, namelijk hen vermoorden. Hij zei dat hij zich goed had voorbereid om zoveel mogelijk slachtoffers te maken en om uit de handen van de politie te blijven. In zijn eindverhoor voegde hij eraan toe dat ook jaloezie en dwanggedachten een rol speelden. De oorzaak van dit alles was volgens hem zijn depressieve toestand. Hij drukte toen ook zijn spijt uit. Hij verklaarde dat hij moeilijk kon praten over de feiten maar dat dit nu wel beter ging omdat hij tot het besef was gekomen dat uit de feiten kon geleerd worden voor de toekomst. Hij rekende daarbij op een toekomstige vrijlating omdat hij vond dat zijn medische toestand verbeterd was en hij zich zo kon laten omringen door dokters. Hij bevestigde verder zijn maandenlange voorbereiding, zijn ontslag om tijd te hebben

om zich goed voor te bereiden en zijn technieken te verbeteren en de keuze van de doelwitten met als criteria plaatsen die afgezonderd lagen van de straat en zich minstens 15 kilometer van zijn appartement bevonden. Hij gaf ook aan dat zijn doelwitten andere plaatsen zouden kunnen geweest zijn: bibliotheken, winkelcentra, scholen e.d. Zo had hij het idee om na de slachtpartij in Dendermonde over te gaan tot moorden in huisdokerspraktijken in Harelbeke en op andere plaatsen in bejaardentehuizen, klinieken, politiescholen enz. Met betrekking tot de getuigenissen van de slachtoffers die verklaarden dat de beschuldigde kalm en rustig handelde tijdens het moorden, stelde hij: *“Wat in feite op voorhand gepland was, was het vermoorden van alle aanwezigen in het kinderdagverblijf en daarbij zelf rustig te blijven. Dat is echter niet gebeurd. Ik heb zelf ervaren dat ik tijdens de feiten enkele momenten van paniek gekend heb, afgewisseld met momenten waarop ik die paniek weer even onder controle had. Het zijn die momenten die getuigen en/of slachtoffers omschrijven als momenten van kalm en rustig handelen. Het is ook in die rustige momenten dat ik kon terugkeren naar het initieel plan.”* Hij gaf in zijn eindverhoor toe dat hij de eerste dagen na de arrestatie zijn onbeweeglijkheid en mutisme (onvermogen om te spreken) had geveinsd. Deze houding was voor hem een verdedigingstactiek: *“Ik wist immers niet wat er met mij ging gebeuren en ik wilde dat absoluut kunnen inschatten.”* Tenslotte gaf hij ook toe dat zijn verhaal over dwingende stemmen gelogen was en dat hij gedurende het onderzoek bewust koos voor een bepaalde houding van mutisme, van medewerking, van niet-medewerking of van het voorhouden van stemmen in functie van de doelen die hij zich op die momenten stelde, namelijk veroordeeld of geïnterneerd worden.

*

Ook de onderzoeksrechter deed een eindverhoor om de beschuldigde Kim DE GELDER de gelegenheid te geven zijn finale zeg te doen met betrekking tot alle elementen en gegevens die het gerechtelijk onderzoek naar voren hadden gebracht en om hem de gelegenheid te geven over bepaalde verklaringen die hij in de loop van het onderzoek aanpaste, duidelijkheid te brengen. Dit verhoor vond plaats op 25 maart 2010.

De beschuldigde begon het verhoor met te stellen dat hij zich moe en depressief voelde. Hij wilde meteen de ondervraging van de onderzoeksrechter stoppen: "*Ik heb u voor het moment niets meer mee te delen*". Na dit kort verhoor gaf de onderzoeksrechter hem de gelegenheid om het proces-verbaal van het verhoor te lezen. Op de vraag of hij daar nog iets aan wilde toevoegen, verklaarde hij dat het motief voor de feiten gezocht moest worden in zijn levensloop en de verschillende factoren die daarin een rol hadden gespeeld. Het was volgens hem vooral zijn depressieve toestand die hem tot de feiten hadden gebracht. Hij dacht dat iedereen zich slecht voelde en maakte de redenering "*als ik iedereen dood, dan zullen deze mensen niet meer afzien*". Hij gaf wel aan dat hij te moe was om aan de onderzoeksrechter de factoren en elementen in zijn leven die tot de feiten hadden geleid, concreet op te sommen. Hij eindigde het korte verhoor met te stellen dat hij niet meer in staat was om verdere verklaringen af te leggen.

* *

*

Dienvolgens en om al deze redenen wordt Kim DE GELDER, hiervoor nader vereenzelvigd, ervan beschuldigd:

Tenlasteleggingen A:

Bij inbreuk op de artikelen 392, 393 en 394 van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan moord, dit is opzettelijk, met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade, gedood te hebben:

Te 9200 Sint-Gillis-Dendermonde op 23 januari 2009:

1. **VERMEIR Corneel**, geboren te Dendermonde op 26/03/2008;

2. **GARCIA-ARBESU Leon**, geboren te Aalst op 03/04/2008;
3. **BLINDEMAN Marita**, geboren te Dendermonde op 29/04/1954;

Te 9120 Beveren op 16 januari 2009:

4. **VAN RAEMDONCK Elza**, geboren te Vrasene op 16/11/1936;

Tenlasteleggingen B:

Bij inbreuk op de artikelen 51, 52, 392, 393 en 394 van het Strafwetboek, zich schuldig te hebben gemaakt aan poging tot moord, dit is gepoogd te hebben opzettelijk, met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade, de hiernavolgende personen te doden, waarbij het voornemen om de misdaad te plegen zich geopenbaard heeft door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist:

Te 9200 Sint-Gillis-Dendermonde op 23 januari 2009:

1. **DE VILDER Jilka**, geboren te Dendermonde op 14/06/2007;
2. **VAN WILDEMEERSCH Senne**, geboren te Dendermonde op 22/03/2008;
3. **VAN WEZENBEECK Tars**, geboren te Dendermonde op 30/03/2007;
4. **TACKAERT Seppe**, geboren te Dendermonde op 27/11/2006;
5. **PAUWELS Jef**, geboren te Dendermonde op 21/05/2007;
6. **LAMPERS Julie**, geboren te Dendermonde op 11/04/2007;
7. **VAN HAESSENDONCK Zoë**, geboren te Dendermonde op 19/07/2006;
8. **TEXEIRA-DA SILVA Lorena**, geboren te Dendermonde op 09/09/2008;
9. **DE VLIEGER Gunnar**, geboren te Dendermonde op 26/02/2008;
10. **VAN GEYTE Rita**, geboren te Hamme op 03/11/1956;
11. **DE BONDT Hilde**, geboren te Willebroek op 09/09/1966;
12. **LISSENS Sabrina**, geboren te Dendermonde op 09/08/1973;

- 13. **DE LANDSHEER Joyce**, geboren te Dendermonde op 21/02/1992;
- 14. **VAN DAMME Marleen**, geboren te Dendermonde op 23/09/1958;
- 15. **VAN MEERSCHE Katja**, geboren te Hamme op 16/08/1982;
- 16. **VAN MOL Githe**, geboren te Dendermonde op 25/07/2008;
- 17. **VAN SCHOOR Stan**, geboren te Dendermonde op 09/06/2008;
- 18. **DE LANDTSHEER Laure**, geboren te Aalst op 05/12/2006;
- 19. **GOUBERT Gun**, geboren te Leuven op 08/09/2006;
- 20. **DE NIJS Celine**, geboren te Dendermonde op 27/11/2006;
- 21. **BEHIELS Nien**, geboren te Sint-Niklaas op 23/10/2006;
- 22. **VAN BELLE Mies**, geboren te Gent op 02/10/2007;

Te 9120 Beveren op 14 januari 2009:

- 23. **VAN DER WESTERLAKEN Peter**, geboren te Schoten op 06/03/1968;
- 24. **SCHELTJENS Petra**, geboren te Mortsel op 24/04/1973;
- 25. **VAN DER WESTERLAKEN Andy**, geboren te Merksem op 05/01/1995;

Het is over deze beschuldiging dat het Hof van Assisen van de provincie Oost-Vlaanderen zal dienen te beslissen.

Gedaan op het Parket bij het Hof van beroep te Gent,
14 september 2012,

Voor de Procureur-generaal,
Yves VAN DEN BERGE,

Substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, aangesteld bij beschikking van de Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Gent d.d. 21 januari 2008 om het ambt van openbaar ministerie tijdelijk en gedeeltelijk uit te oefenen bij het Hof van beroep te Gent.